

Barcelona-Figueres:

un segle de ferrocarril

Com cada any,
l'èxode dels
veremadors cap a
França fa
“parada i fonda”
a la capital de l'Alt
Empordà

...y ahora en Figueras!!!

MUSICAL EIXIMENIS

Calle Vilafant, 51 - Teléfono 50 59 66

PIANOS
ORGANOS
INSTRUMENTOS
LIBRERIA
MUSICAL

MAXIMAS
FACILIDADES
DE PAGO
GARANTIA ABSOLUTA

Exclusivas:

YAMAHA

RAMEAU
GEYER
ZIMMERMANN
RONISCH
FORSTER
BLUTHNER
STEINWAY
HSINGHAI
HUPFELD
STEINBERG
SAUTER
WURLITZER
RIPPEN
HOFFMANN

HAMMOND

Alta Fidelidad - Discos - Cassettes
Gran surtido de guitarras

MUSICAL EIXIMENIS

Eiximenis, 18 - teléfono 20 63 86 - GERONA

Jove i prestigiós professional del periodisme català, el figuerenc Jaume Guillamet, malgrat el seu desig i per raó de la seva feina, no ha pogut començar fins ara llurs col·laboracions a 9 PAÍS. Aquest article és, doncs, el primer de tots aquells que, setmanalment, Jaume Guillamet escriurà per al nostre periòdic.

El milió i mig de la Diada i la Generalitat que triga

Jo no sé si tots el catalans ens hem acabat de fer el càrrec del significat de la gran manifestació de la Diada de l'Onze de Setembre d'aquest any. Acostumats a parlar dels milions de pessetes que tenen alguns o dels que valen certes coses, aviat és dit un milió i mig de persones!

Un de cada quatre catalans vàrem ser la tarda esplendorosa en tots sentits del dia 11 al centre de Barcelona i altres concentracions molt més petites pel que fa al nombre però igualment importants qualitativament a tants pobles i ciutats de tot el país varen donar el to d'un poble que vol ser protagonista directe del seu futur. Un de cada quatre catalans vàrem ser a la manifestació de Barcelona. La proporció és molt important i no crec que tingui precedents en tota Europa.

La manifestació de la Diada sembla que ha estat no solament la més important numèricament de la història de Catalunya i d'Espanya, sinó fins i tot d'Europa. La proporció de 1 a 4, reforça encara aquesta afirmació, perquè els punts de referència que tenim són de manifestacions que s'acostaven al milió, però en un estat com el francès que té quasi cinquanta milions d'habitants.

Qui sap si es repetirà en el futur un acte de masses tan contundent, tan ple de vida i alegria, tan serè. I si es repeteix, que sigui per donar noves passes endavant en el camí de la llibertat de Catalunya. Tant de bo pogués ser ja, d'aquí un any, per celebrar la consecució del nou Estatut d'Autonomia, però em temo que el temps és una mica just a la vista de l'experiència de la II República i de que realment a les Corts s'acompleix aquella dita castellana de que "las cosas de palacio van despacio".

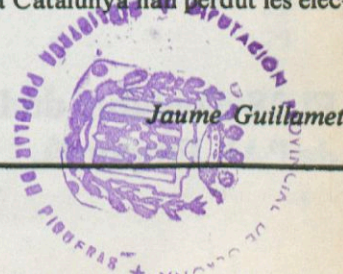
La Diada Nacional d'aquest any ha tingut un caràcter històric molt profund. Els catalans hem sortit massivament al carrer per enterrar definitivament el record del franquisme que durant quasi quaranta anys ens havia negat l'existència i que en les seves manifestacions prefabricades d'adhesió al dictador mai havia aconseguit una expressió popular ni de bon tros comparable a aquesta. Hem fet voleiar la senyera per balcons i carrers, fins a la borratxera visual amb que ens hem deslliurat vitalment de la repressió de tants anys que les quatre barres havien estat proscrietes, com a símbol d'aquest país que la dictadura hauria volgut anorrear.

Hem cridat eslógans vibrants, punyents, emotius, agressius, irònics i dramàtics i el nostre crit ha ressonat no solament a Madrid, sino arreu del món on els diaris més importants l'han recollit en els llocs d'honor de les seves primeres pàgines. Hem dit que els nostres parlamentaris i el President de la Generalitat a l'exili no reclamen altra cosa que allò que ens pertany de dret a llei i que el Govern de Madrid sàpiga que això que ara ens dongui només serà el començament. Hem dit que la nostra llibertat la volem també per tots els altres pobles d'Espanya que eren presents amb les seves banderes entre la nostra. I hem espatat el lerrouxisme amb què ens volien dividir als ciutadans nascuts aquí i els vinguts de fora.

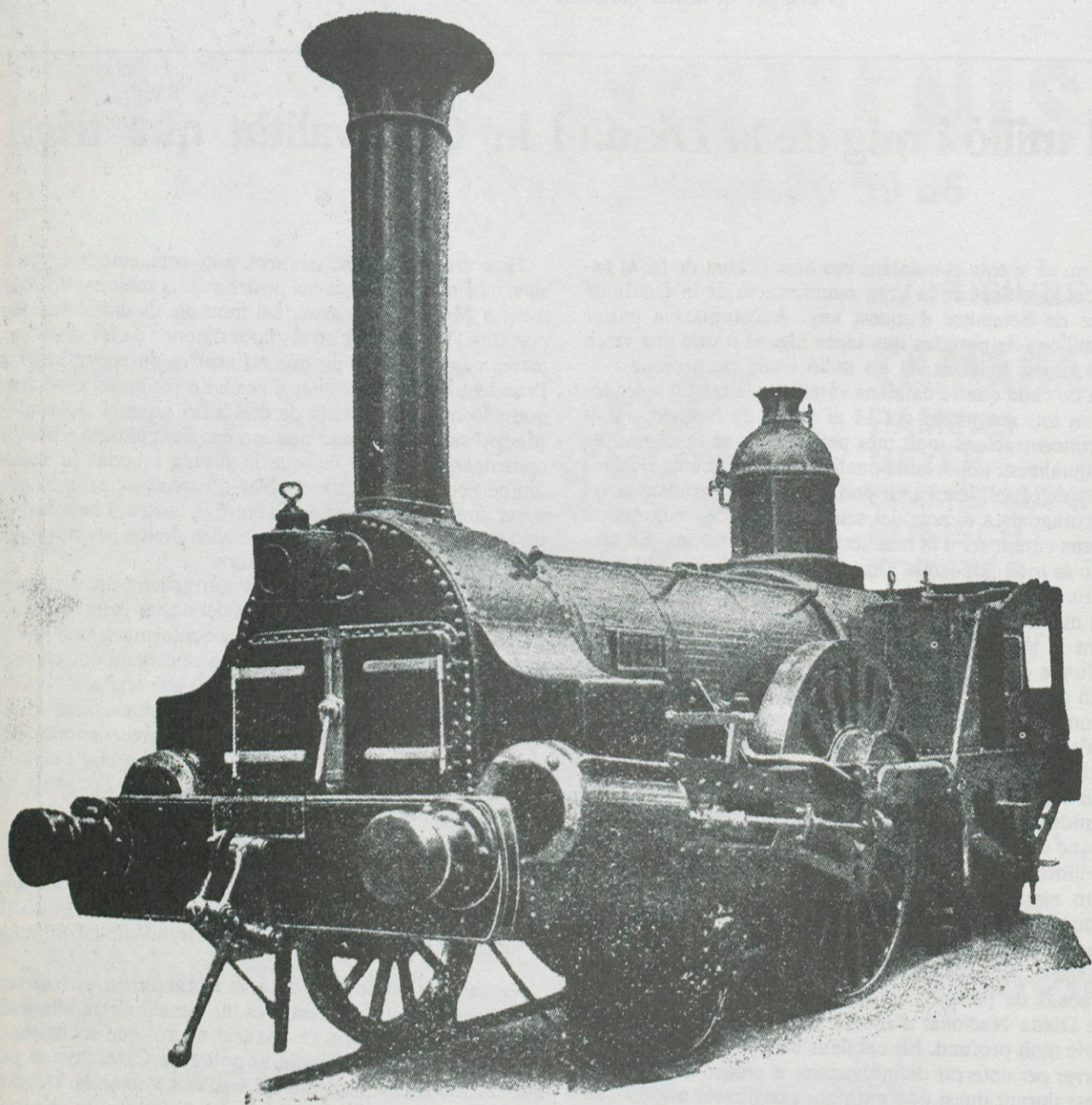
Un milió i mig de catalans al carrer hem dit, al capdavant, que volem ser protagonistes del nostre futur, cada dia i a cada lloc. El poble català no es conformarà amb anar a votar cada cop que hi hagi eleccions, deixant que els polítics facin la resta. Ja deia alguns anys que això s'estava demostrant arreu del país amb manifestacions, actes i tasques concretes ja engegades a ciutats, barris i comarques. Ara amb la Diada ha quedat definitivament clar i aquesta passarà segurament a la història com la de l'onze de Setembre del resorgiment.

No solament Espanya sino Europa sencera està pendent de Catalunya, després de les eleccions a Corts. La victòria electoral de les esquerres i l'autonomia, amb contrast amb la resta d'Espanya, vol dir que la via catalana a la democràcia serà essencialment diferent, essencialment popular.

Per això, sobretot per això, el restabliment provisional de la Generalitat que semblava tan senzill s'està allargant tant. Perquè el Govern de Madrid no vol que socialistes i comunistes catalans tinguin al poder de Catalunya el pes que els hi correspon segons els resultats electorals. Dit d'una altra manera, no vol respectar la voluntat popular i juga a fons totes les seves armes per dividir les forces polítiques catalanes en benefici propi. Suárez no es vol acabar de creure que els seus homes a Catalunya han perdut les eleccions.

Primera locomotora que arribà a Figueres

El 28 d'octubre de 1877, un tren especial sortia de Barcelona cap a la capital de l'Alt Empordà.

(Reportatge pàgines 12, 13 i 14)

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Narcís J. Ferrer

Jordi Vallmajó

Secretari de redacció:

Juli Molons

Redactors i col·laboradors:

Xavier Amir

Maria Àngels Anglada

Joaquim Ballesteró

Martí Balló

Enric Frigola

Ferran Garrido Pallardó

Antoni Godoy

Jordi Gratacós

Ramon Guardiola

Jaume Guillamet

Joan Guillamet

Alfons Gumbau

Albert Gurt

Xavier de Lerna

Montserrat Minobis

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoan

Josep Playà i Maset

Àngel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Carles S. Costa

Josep Maria Salvatella

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Nuri Vallmajó

Montserrat Vayreda i Trullol

Torner Malé (fotografia)

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon 50 57 63

FIGUERES

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Departament de publicitat:

Josep de la Fé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Servicios

BARCELONA

Impres:

Vallesana de Publicacions, S. A.

c/. Calders, 21-25

SABADELL

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORIA EMPORDANESA, S. A.

c/. Portella, 9

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

Recomençar el treball

Quan hem passat de la primera quinzena de setembre, pot dir-se que la normalitat, després del període de vacances, torna a les nostres ciutats. A l'Empordà, els treballs es reprenen amb regularitat a les poblacions de l'interior i es mitiguen a les de la costa.

Però, en recomençar allò que en podríem dir "un nou curs de treball", davant els nostres ulls es descobreix un horitzó que ofereix expectació i que imposa, també, cert temor.

La situació econòmica —un cop més, se'n parla— continua immersa en un mar tempestuós, sense que pugui trobar encara l'anelat port que signifiqui una situació d'alleujament, encara que sigui mínim. Si el problema de l'atur, que "apreta" arreu de l'Estat espanyol, encara no ha arribat greument a la nostra comarca, els dirigents de les centrals sindicals i els propietaris de les petites i mitjanes empreses d'aquí es mostren un xic nerviosos.

Què pot dir-se que pensen, en síntesi, treballadors, empresaris i també els comerciants? Tots tenen els seus ulls posats, molt especialment, en els esdeveniments polítics. La situació política, canviant dia rera dia, es torna per als catalans en un sol objectiu: la Generalitat. La majoria desconeixem com funcionarà en el seu temps la Generalitat i com funcionarà ara, provisionalment, i en l'esdevenidor amb plens poders. Però ja hem dipositat les esperances en les institucions autonòmiques.

Compte, però! Correm el perill que ens defraudi, perquè és impossible que la Generalitat pugui solucionar-ho tot, i menys encara a curt termini. Això significa, per contra, que a la Generalitat hem d'ajudar-la tots.

Amb aquesta convicció ens sembla que hem de tornar, en aquest mes de setembre, a les nostres feines. Potser, fent-ho així, el nostre temor es torni en optimisme i l'Empordà pugui donar de sí, confiantament, part d'allò que necessita el poble de Catalunya.

A. R.

Sumari

• Crònica de Sant Feliu de Guixols	Pág. 10
• Crònica de Roses	11
• Los casinos de juego, por Jaume Sureda	16 y 17
• Bústia	18
• Aquests artistes, per Narcís Pijoan	23
• Política i esport, per Albert Gurt	29

9 PAÍS no se responsabiliza de las opiniones vertidas en los trabajos que se publican con firma.

Brevísimo

VUELVEN LOS ALCALDABLES

Han pasado muchas semanas y la afición, por definirla de alguna manera, se encuentra falta de noticias frescas acerca del posible próximo alcalde de nuestra ciudad. Bueno, pues parece que alguno de los actuales miembros del Consistorio cuenta ya con algunos votos a su favor. Se trata del Sr. Fajol que, gracias a su labor en el parque bosque de la villa, acumula ya los primeros puntos de cara a la recta final. Una carta que publicó este periódico, firmada por José Moré y treinta y cinco vecinos más, prueba lo que para algunos no sería más que un simple rumor. Enhorabuena.

LLEGO EL OTOÑO

Cuando estas líneas vean la luz, habremos entrado en una nueva estación. Atrás, van a quedar muchas ilustraciones realizadas y otras que sin serlo también han hecho vibrar nuestros corazones en este verano loco que se marcha para no volver. El otoño, la caída de la hoja, los atardeceres melancólicos están ya aquí. En otoño se renuevan y vuelven a surgir los mil problemas que arrinconamos en verano. El final de las vacaciones, la vuelta a las clases de los cientos de escolares que se ven ante un nuevo curso lleno de sorpresas y acontecimientos totalmente inéditos, la aparición de las primeras prendas de abrigo que nos recuerdan la pronta llegada del

frío. Y así hasta nunca acabar. Es igual, me queda el consuelo de pensar en el próximo verano.

pongo que recordando otros años en que los hados fueron mas propicios.

Alex

COMENTARIOS RAMBLEROS

Sí, los que no se acaban semana tras semana. De actualidad, está estos días la celebración de la pasada "Diada" que tanta cola trajo y se llevó. La magnífica campaña, hasta la fecha, que nuestro primer equipo de fútbol está realizando en estos prolegómenos ligueros. ¡Qué partido, señores, el del pasado miércoles! El juego casi a punto de abrir sus puertas en la ciudad también acapara la atención y los comentarios de nuestros conciudadanos. Por fin, en los mercados semanales, el agricultor ampurdanés sólo mira sus viñas a punto de recoger con una cierta tristeza, su

Comienzo del curso escolar

La semana pasado dio comienzo en Figueres el curso escolar de Enseñanza General Básica, para el que se han inscrito este año más de cinco mil alumnos que se reparten entre un total de diez colegios, cinco de ellos de dependencia Estatal.

El colegio de mayor capacidad de la ciudad es el Sant Pau, con mil doscientos alumnos, cuya Asociación de Padres ha iniciado recientemente los trámites para su constitución.

El Ayuntamiento advierte de la obligatoriedad de vacunar a los perros

La Alcaldía de Figueres ha hecho pública una nota en la que se da cuenta de la existencia en nuestra ciudad, según datos facilitados por la inspección municipal veterinaria, de un número determinado de perros sin vacunar.

El Ayuntamiento recuerda a los propietarios de perros la obligación

que tienen de vacunarlos, pues de lo contrario serían fuertemente sancionados y sacrificados los animales.

La Alcaldía, por medio de dicha nota, pone asimismo en conocimiento que se están dando casos de rabia salvaje en Málaga a causa de perros sin vacunar, según le ha comunicado la Jefatura Provincial de Sanidad.

F. Garrido Pallardó expone en nuestra ciudad

En la galería ART-/3, de Figueres, tuvo lugar la inauguración-vernissage de una muestra pictórica de nuestro colaborador, Ferran Garrido Pallardó. Presenta el artista una colección de "Pastells i olis" muy interesante. El acto resultó animado, recibiendo nuestro compañero numerosas muestras de afecto.

Celebración del mitin de la Unión General de Trabajadores

Luis Fuertes, secretario general, pidió la afiliación masiva a las centrales sindicales

En el cine-teatro "El Jardín" de Figueres, tuvo lugar el mitin de UGT con una asistencia numerosa y muy interesada. Durante el acto los diversos oradores glosaron la esencia, la doctrina de la Unión General de Trabajadores. Frases concretas hicieron referencia a nuestra democracia incipiente, dándose la figura de una casa lavada por fuera pero conservando en el interior, todavía, la existencia del franquismo.

Fue tocado a fondo el acuciante problema de la crisis económica, que de ninguna manera puede atribuirse a los trabajadores, sino al capitalismo. Señalóse también que este capitalis-

mo viene muy condicionado por circunstancias internacionales. No siendo, pues, causantes de la crisis, si son los trabajadores los más perjudicados, alcanzando actualmente la cifra de parados un millón doscientos mil y preveándose para primeros del año próximo una suma cercana al millón y medio.

Luis Fuertes, Secretario General de Catalunya, cerró el acto apuntando conceptos muy interesantes sobre la historia de UGT, nacida el 1888, si bien añadiendo que no puede vivirse del pasado porque la historia es historia. "Hay —dijo— pasado, presente y futuro. Del pasado sacaremos en el

presente la mejor experiencia para nuestra meta el futuro". Y así señaló que los objetivos de UGT es dar paso a una sociedad donde no pueda darse la explotación del hombre por el hombre. "Los resultados del 15 de Junio no son el triunfo de nadie en particular, sino la lucha de un pueblo entero y de los trabajadores en particular."

Y un punto de vista muy importante: UGT recomienda la afiliación masiva para tener la fuerza suficiente ante las decisiones del Gobierno. Si no convence UGT, debe el mundo laboral pensar en cualquier otra asociación sindical. Pero, en definitiva, afiliarse. "Necesitamos unión. Fuerza".

Objetors

Vint-i-quatre persones s'encadenaren davant el Castell de Sant Ferran

La marxa pro llibertat dels objetors i per l'amnistia total, que tingué lloc el passat cap de setmana des de Girona fins a Figueres, es desenvolupà sense incidents. Els vint-i-quatre participants que s'encadenaren davant el Castell de Sant Ferran foren deslliurats per personal especialitzat.

Dissabte, dia 17, després de reco-

rrer deu quilòmetres fins al poble de Medinyà, els marxaires passaren la nit en aquest poble per a prosseguir diumenge fins a Figueres, on arribaren al migdia. A la Rambla, repartiren octavetes i conversaren amb els vianants explicant-los el motiu de llur acció. Després s'arribaren fins al Castell de Sant Ferran on romanen

detinguts onze objetors de consciència, entre ells Jordi Giménez, al qui, divendres passat, fou suspès un consell de guerra que li queda pendent.

Dos grups de dotze persones s'encadenaren llavors davant el Castell tancant l'accés per la carretera principal. A la una de la matinada de di-lluns foren deslliurats.

“Cal que l'actual consistori, pel seu caràcter no democràtic, es consideri, a tots els efectes, com a provisional”

Comunicat del PSUC entorn de la Diada de l'Onze de Setembre

El Comitè de l'Alt Empordà del Partit Socialista Unificat de Catalunya ens ha tramès el següent comunicat:

“El Comitè de l'Alt Empordà del Partit Socialista Unificat de Catalunya, ha examinat amb profunda satisfacció els resultats de la Diada Nacional de Catalunya. La masiva participació del nostre poble a la celebració de l'Onze de Setembre, especialment en la magna manifestació de Barcelona, planteja de manera inequívoca i urgent les reivindicacions més elementals del poble de Catalunya. És a dir, la Generalitat amb el President retornat, amb un Consell provisional articulat segons els resultats electorals del 15 de juny i amb un òrgan parlamentari equivalent a l'actual Assemblea de Parlamentaris. Ja no s'hi val, a més ajornaments ni regateigs. Catalunya és i com a tal vol autogovernar-se.

“Especial significació té la Diada a la nostra comarca per la participació àmplia i responsable. És a l'Alt Empordà i a Figueres la mobilització més important d'ençà la guerra civil. La nostra comarca esclafada pel franquisme com tot Catalunya, recupera ràpidament el seu tradicional esperit democràtic i progressista. La Diada de l'11 de Setembre n'és la prova més concluent. El PSUC es fe-

licita de la participació notabilíssima en els actes de la Diada de la classe treballadora, dels nous catalans, de tots els qui viuen i treballen a Catalunya, sigui quin sigui el lloc de naixença. El PSUC vol insistir igualment en l'esperit de civisme i responsabilitat que va caracteritzar el míting i la manifestació a Figueres.

“En contrast brutal amb el comportament pacífic i dialogant del poble, ressalta l'actitud incívica, insolent i arrogant de l'alcalde-constructor Sr. Giró. El darrer alcalde franquista, defugint les seves responsabilitats, va abandonar en tan significativa data la Casa de la Ciutat. El PSUC considera un insult a la ciutadania la seva absència de l'Ajuntament, en el moment que la Comissió 11 de Setembre, més representativa de la ciutat que no pas ell, havia de lliurar-li el Manifest. El Comitè Comarcal del PSUC exigeix una explicació pública immediata de tan irresponsable actitud.

“El batlle Sr. Giró hauria d'intentar, en els mesos que li queden de govern, tenir una actitud menys provocativa, més dialogant amb els qui representen de veritat els interessos de

la ciutat. Sembla que el Sr. Giró vulgui tenir el trist privilegi de passar a la història de la ciutat com un batlle que no llegeix els diaris, com un batlle no assabentat del 20 de novembre del 1975, del 15 de juny i de l'11 de setembre d'enguany.

“Si no es vol crear una situació de tensió innecessària —de la qual el Sr. Giró en seria l'únic responsable—, cal que l'actual consistori, pel seu caràcter no democràtic, es consideri en la pràctica, a tots els efectes, com a provisional. És imprescindible que l'Ajuntament entri immediatament en relació oberta i franca amb els partits polítics, perquè l'administració de la vila fins a les properes eleccions municipals, tingui la màxima transparència possible. Ja n'hi ha prou que el Sr. Giró que només representa a qui el va nomenar a dit, jugui a l'amagatall amb els qui, de veritat, representen la ciutat.

“La vila de Figueres necessita més seriositat, menys frivolitat, perquè els problemes són greus i urgents. Els tics del franquisme ja han passat a la història; recomanem al Sr. Giró la intel·ligència de molts batlles de Catalunya que han après la lliçó del 15 de juny. Pel bé de la ciutat”.

Engrunes

1 *Hi ha alguns ingenus que no saben: primer que si no hi ha un cotxe amb cortinetes és que el personatge no hi és: i que si no hi ha el guàrdia a la porta, tampoc.*

* * *

2 *¿Tots els consellers municipals estan d'acord amb el tracte que el batlle dona a la Comissió Democràtica de Control Municipal? ¿També estan d'acord amb la conducta de la Diada Nacional de Catalunya? Per ara, sembla que sí. Algú insinua que els consellers es manifestin des de les pàgines de 9 PAÍS.*

3 *On és el senyor Gich? El busquen per la província i no el trobem. Ni els empordanesos saben on para. Ara no es pot seguir pel rastre dels monitors de la D. N. de E. F. i D. que els anava a cercar. Quin informe va donar de la província al president Suárez, durant la seva estada a Sa Riera?*

* * *

4 *Sant Baldiri desapareixerà. Es projecta un aparcament soterrani. Estem escamats de projectes i de promeses, com la solució al pas a nivell de la carretera de Roses; el gran parc y zona verda; el Pavelló cobert poliesportiu; la piscina d'aigua calenta y coberta, etc. El que sembla que s'ha parat*

és la recepció de les obres d'urbanització de la Marca de l'Ham, que promogué l'anèxi de Vilatenim; el nomenament d'un regidor honorari... Tornant al tema de Sant Baldiri. No seria millor tenir ben acabat el projecte d'aparcament soterrani, amb memòria i presupostos, publicar detalls i les xifres i fer les coses responsablement, en lloc de fer-ho mig embastat com està ara?

* * *

5 *Diu Sant Baldiri: Mal amb els uns i mal amb els altres. Si em tressin a terra les esquerres hi hauria oposició.*

X. X.

Els aiguamolls, tema principal del Congrés "Volem un Empordà apte per a tothom"

Les jornades tingueren lloc a Castelló d'Empúries

Sota l'organització de la Comissió 11 de Setembre de Castelló d'Empúries, dissabte i diumenge se celebrà l'anunciat Congrés titulat "Volem un Empordà apte per a tothom" i subtitulat "Jornades de debat per a un creixement harmònic de la nostra comarca". Aquestes jornades tingueren lloc a l'Asil Toribi Duran, de l'esmentada població, amb una nodrida assistència de públic, bona part del qual era de diferents llocs de les comarques de Catalunya.

PONÈNCIES D'ALBERT
COMPTE, RAMON FOLCH
I PERE FREIXES

El Congrés s'encetà dissabte, a les 4 de la tarda, amb una ponència d'Albert Compte, catedràtic de l'Institut de Figueres, que fou llegida per Esteve Ripoll, membre de l'organització. Tractà de l'origen i la història dels aiguamolls i la seva transformació a través del temps, tot remarquant la inadmissible especulació en què es troba el patrimoni natural. A continuació, intervingué Ramon Folch i Camarassa, professor de la Facultat de Biològiques de la Universitat de Barcelona, el qual parlà de la problemàtica general de l'ecosistema i de la importància històrica dels darrers aiguamolls, i va fer esment de les alternatives del Parc Natural. En el debat, es va tractar de la importància quantitativa i qualitativa dels moviments migratoris de les aus, així com també dels serveis complementaris de l'esmentat parc. Abans d'iniciar-se aquest debat, es llegí un comunicat del GAP (Gabinet d'Assessorament Popular), fet per enginyers i geòlegs, on es denuncià l'imminent perill de les rodalies, en cas de construir-se la urbanització de Port-Llevant. La primera jornada del Congrés va cloure's amb una ponència presentada per Pere Freixes, professor d'Història de l'Art del Centre Universitari de Girona. Aquest insistí en la necessitat de revaloritzar el patrimoni històric-artístic per un millor equilibri territorial i de reformar els plànols d'orde-

nació territorial de les contrades empordaneses. Durant el debat, hom parlà de la possible compatibilitat de la urbanització amb el Parc Natural, cosa, no obstant, que sembla un xic difícil. Cal remarcar que aquest debat provocà una forta tensió entre els assistents.

FRANCESC FERRER,
ERNEST LLUCH i
ENRIC SANCHEZ

Pel que fa a la jornada de diumenge, direm que hi prengueren part Francesc Ferrer, ex president de la Cambra de Comerç i Indústria de Girona i actual senador, el diputat Ernest Lluch, professor de la Facultat d'Econòmiques de la Universitat de Barcelona. El primer presentà la ponència titulada "Turisme, indústria, pagesia i ramaderia" i féu una clara exposició de la problemàtica general sobre el tema. En el debat, es plantejaren els problemes locals de tipus industrials, de nivell i qualitat de vida i es va fer esment del de la contaminació del riu Muga. Es digué que calia crear indústries complementàries de l'agricultura. Ernest Lluch, per la seva banda, es referí a la urgent necessitat que hi ha d'aturar les obres de Port Llevant i Fluvià-Marina, per tal de fer un estudi complet de les diver-

ses alternatives que ofereix la qüestió dels aiguamolls empordanesos, estudi que podria portar a terme la UNESCO. Per últim, Enric Sánchez parlà de la salinització de les aigües, en cas de fer-se els canals ara projectats de les urbanitzacions.

Cal dir que, durant les jornades, hom llegí un manifest dels ocupants del aiguamolls de l'Empordà, on es fa saber que diumenge s'acabà l'ocupació que ha tingut una durada de cinc setmanes. També, en aquest manifest, es fa un balanç del que aquesta ha estat i ha representat.

ELS ESTUDIS SOBRE ELS
AIGUAMOLLS
CONTINUARAN

La Comissió 11 de Setembre de Castelló d'Empúries, organitzadora d'aquest Congrés, al final féu públic un comunicat, on diu que la seva tasca d'informació sobre la temàtica dels aiguamolls no s'ha pas acabat aquí, car s'ha de continuar amb estudis més exhaustius, i es compromet a fer-ho, amb la col·laboració d'altres estaments, alhora que s'ofereix per a donar suport a totes les iniciatives que fora del seu àmbit es portin a terme, en aquest sentit.

Jordi Gratacós

L'opinió del poble

Conclusions del poble de Castelló d'Empúries, reunit en Grup de Treball, i llegides en els actes organitzats en defensa dels aiguamolls de l'Empordà:

Com a conclusió, el poble de Castelló d'Empúries, que en definitiva és el més directament interessat per ara i per demà, creu que els problemes de l'ecologia i dels aiguamolls no poden ser considerats deslligats de les condicions econòmiques, agrícoles, industrials i turístiques, i que falten estudis per a poder pronunciar-se sobre les conseqüències de la desaparició dels aiguamolls per la vida de la comarca.

Aquestes converses només han fet aparèixer els problemes, i calen noves converses i estudis abans de definir-se, i sens dubte la confecció d'un pla comarcal d'ordenació que equilibri els interessos ecològics amb els altres i permeti l'utilització racional de tots els recursos naturals de la comarca.

En la Asamblea de Parlamentaris Gironins se ha tratado el problema de la barriada de Vilartagas

Sant Feliu de Guíxols -Prueba del interés de los parlamentarios gerundenses sobre la olvidada barriada de Vilartagas, y como fruto también de la visita a la misma de alguno de ellos (Sala, Paredes, Lluch), es de destacar que en la reciente rueda de prensa celebrada en Girona con motivo de la constitución de la *Asamblea de Parlamentaris Gironins*, fue facilitado un comunicado en el cual, entre otros extremos, consta que "se han analizado también los problemas urbanísticos surgidos en los barrios de Vilartagas y Tueda de Dalt, de Sant Feliu de Guíxols, y se ha decidido solicitar una detallada información al gobernador civil como presidente nato que es de la Comisión Provincial de Urbanismo, del estado actual de la cuestión y de las alternativas inmediatas de encontrarle una adecuada solución".

NUEVA GUARDERIA INFANTIL

Sin movernos prácticamente del mismo escenario y atendiendo a las necesidades de la populosa barriada de Vilartagas-Tueda de Dalt, en cuanto se trata de la zona urbana guixolense con mayor censo laboral de la población, el ayuntamiento de Sant Feliu de Guíxols ha acordado hacer ofrecimiento al Ministerio de Trabajo de unos terrenos para lograr la edificación de una guardería infantil, con presupuesto de construcción y funcionamiento a cargo del propio ministerio. Los terrenos de referencia se hallan situados junto al colegio nacional "Baldiri Rexach", la agrupación mixta "Vilartagas" y los grupos de viviendas sociales "Francisco Franco" y "San Martín".

X. de L.

Palamós

Els partits condemnen l'actuació de l'Ajuntament, pel que fa a la demanda judicial presentada contra quatre ciutadans

L'acte de conciliació, previ a la demanda judicial, entre els ciutadans Josep Bou, Antoni Testar, Manuel Doporto i Conxita Samsó, per una banda, i l'Ajuntament, per l'altra, motivat —com 9 PAÍS informà la darretra setmana— per unes fulles informatives editades per l'Assemblea de Catalunya a la vila, acabà sense tal conciliació. La cosa tira, doncs, endavant.

PSC-r: FIDELS AL JURAMENT

Evidentment, la politització era i és fàcil en aquest assumpte. Per això, els partits polítics han dit la seva.

Així, pel PSC-Reagrupament, "aquest tremendisme i radicalització demostra que encara són fidels —els membres de l'Ajuntament— a un jurament d'uns principis inexistents a l'ensens que totalment inadequats en aquests moments, moments en què cal moderació i seny en totes les iniciatives".

Per als "pallaquistes", "si aquests senyors, que avui encara romanen a l'Ajuntament, es veuen capaços d'encartar a palamosins, ens agradaria saber què és el que es podria fer amb ells, com a responsables de l'Administració Pública, quan no han sabut evitar que un ciutadà alemany es cremés dins una presó que oficialment no existia".

"Què no es podria fer —diu PSC-r—, quan han tolerat durant molts anys que un espai verd es rellogués per quatre o cinc vegades més del que el municipi en treia, per una política, diguem "mal entesa", que fomentava els "nigth clubs" en lloc dels espais verds?".

"Què es podria dir —continua demanant-se— de la ineficàcia en el terreny de l'ensenyament, quan avui la segona ensenyança a Palamós, per manca d'un Institut, costa unes 3.000 pessetes per lloc escolar al mes?".

CDC: DISBARAT DE PRIMERÍSSIMA CATEGORIA

Per la seva part, el comitè executiu al Baix Empordà de Convergència Democràtica de Catalunya, amb la ratificació de l'assemblea de militants de la comarca, ha adreçat un escrit al batlle i regidors de la vila de Palamós, manifestant "l'absoluta disconformitat i la nostra més enèrgica protesta" per l'acord pres pel Ple Municipal a proposta de l'alcalde.

Per CDC, "en el cas que algun de vosaltres —membres de l'Ajuntament— s'hagués considerat frare i pres candela en la interpretació pejorativa d'algun paràgraf, caldria que l'acció judicial la sostingués amb cabals seus particulars i de cap manera amb els del municipi, comuns a tots els palamosins".

Pels "pujolistes", "les energies d'un Ajuntament s'han d'esmerçar en realitzacions positives i no en picapunts com el present que no condueixen a cap altra cosa que a minvar, encara més, la vostra imatge política".

Després de dir que "ara, només, heu revelat ineptitud per a mantenir diàleg democràtic i constructiu", Convergència Democràtica de Catalunya al Baix Empordà qualifica de "disbarat de primeríssima categoria" l'acord de l'Ajuntament del senyor Fernández.

Per la seva part, el PSC-r i PSUC, militants dels quals en són en Doporto i la Samsó, implicats en l'assumpte, han afirmat que "els animarà i recolzarà en les seves justes reivindicacions".

"Esperem el judici —diuen— amb tranquil·litat, perquè sabem que el raïocini cívic del poble palamosí desplaçarà la radicació dictatorial. Cacsics nomenats a dit no poden aturar els aires de llibertat que respirem".

J. Fortim

Roses

Captura de un extraño pez del tamaño de una sardina

Según el Instituto de Biología Marítima de Barcelona, sólo siete de esta especie son conocidos a nivel mundial

Un extraño pez, de tamaño aproximado al de una sardina, apareció entre gambas y diversas especies piscícolas, en las redes de la barca de arrastre "Estrella de Roses", cuando fueron recogidas de 350 brazas de profundidad.

Según el Instituto de Biología Marítima de Barcelona, se trata del segundo que se tiene noticia en nuestro país y el séptimo conocido a nivel mundial.

Dicho pez pertenece a una especie llamada *Dubius Vaillant 1888* y es de la familia de los Batipteroides, del orden de los Mictofiformes; pero lo que le diferencia de otras más conocidas son cuatro antenas: una a cada lado del cuerpo cerca de la cabeza, otra en la parte inferior ventral y otra más en la misma posición, pero junto a la cola. Otra curiosidad es que, a simple vista, el color de su cuerpo recuerda al de la serpiente.

El hallazgo que se encuentra en manos de un particular, podría ser exhibido si prospera la idea de organizar en fecha aún no determinada una exposición de restos de arqueología marítima y terrestre, por lo que —añade— se tendría en cuenta la colaboración de algún coleccionista, como es el caso de don Joan Ortensi, el cual posee una gran variedad de objetos procedentes de nuestro subsuelo y de nuestro mar, digna de figurar en algún museo.

Precisamente, dicho señor nos decía hace unos días haber recibido proposición de compra de su colección, lo que, en caso de acuerdo, equivaldría a la pérdida de un poco de nuestra historia. Lo malo es que el pretendido museo arqueológico local todavía está en las "Chimbambas", y en la espera se nos han evaporado piezas y objetos, que han ido a parar a pedestales o vitrinas centralistas y que posiblemente jamás volverán.

CINCO TELEFONAZOS Y LOS BOMBEROS LLEGARON... UNA HORA MAS TARDE

Un incendio provocado, al parecer, por un cortocircuito, destruyó por

completo el primer piso de la casa número 30 de la calle Gral. Aranda, cuando estaba ausente de la misma su inquilina, señorita Briguite Eng, de nacionalidad alemana.

La alarma fue dada por los vecinos, telefoneando a la Policía Municipal y Guardia Civil, aprestándose luego ellos mismos a apagar el fuego ante la tardanza del camión bomba del servicio municipal de bomberos, que apareció al cabo de ¡tres cuartos de hora! y cuando el siniestro se hallaba casi dominado, gracias al esfuerzo del vecindario, de la intervención voluntaria de dos extranjeros y algún policía municipal.

Una anciana que se encontraba sola en un piso contiguo tuvo que ser evacuada con evidente riesgo, ante el peligro de quedar asfixiada.

La señorita alemana, que sentía gran cariño por los animales, tenía en el piso una pecera, dos gatos, catorce canarios y un perro, que fue el único que se salvó, tras romper desesperado una correa y saltar a la calle.

Según cuentan testigos presenciales, la ayuda prestada por el vehículo de bomberos apenas si existió, señalando, además, su total ineficacia, al no poder conectar sus mangueras con alguna boca contra-incendios de las que existen en algún otro sector de la población.

—Sólo sirve —dijo alguien jocosamente— para regar, de vez en cuando,

las palmeras del Paseo Marítimo...

Y alguien más precisó que hubo hasta alguna palabra fuera de tono con la fuerza pública, no pasando a mayores.

El fuego es una cosa muy seria que no sabe de esperas, excusas ni dilaciones. Y sería incluso lógico que, en los meses punta de temporada, hubiera un servicio con un "pie en el estribo", como vulgarmente se dice.

PRONTO NOS QUEDAREMOS OTRA VEZ SOLOS

Indudablemente, la primera quincena del actual mes de septiembre ha resultado lo mejor del verano, con días de gran calma e incluso calor y excelente sol.

Ello ha hecho que se alargue un poco más la temporada y que se resistiera a abandonar nuestras playas un buen número de turistas.

Los hoteles, los comercios y las tiendas de temporada aguantan y aún registran cierta actividad; pero, ¡ay!, esto no durará mucho, porque, a la primera tormenta (lo que aquí llamamos "el temporal de les botes", que suele coincidir con los días de la vendimia), nos quedaremos solos con siete u ocho meses de invierno por delante y con tiempo más que sobrado para reponer fuerzas y esperar el asalto del año siguiente. Y así sucesivamente..., como cada año.

Martí Balló

Cantallops

L'ERC començà la seva campanya d'informació política, social i cultural

La Comarcal de l'Alt Empordà d'Esquerra Republicana de Catalunya ha començat a posar en pràctica una campanya d'informació política, social i cultural, que s'havia proposat de realitzar després de l'estiu, a tots els pobles de la comarca.

Per tal motiu, el propassat dia tretze es traslladaren a Cantallops diver-

sos militants, on davant unes setanta persones (públic força nombrós, si tenim en consideració el petit cens d'aquest municipi), prengueren la paraula J. Quintana i C. Coll de la Comarca, i P. Vila i J. Bagué, de Girona.

Tothom, interessat i atent, aplaudí entusiàsticament els oradors, durant els parlaments i un cop acabats aquests.

Figueres: 100 años de ferrocarril

El día 28 de octubre de 1877, un tren especial partía de Barcelona con destino a la capital del Alt Empordà

El 28 de octubre próximo se conmemora un hecho de gran trascendencia para nuestra ciudad: el primer centenario de la llegada del tren. Un centenario no se celebra muy a menudo; y por eso este centenario, este aniversario de la llegada del ferrocarril por vez primera a Figueres, debe ser recordado. Por esta razón, dedicamos este espacio a algunos acontecimientos y pormenores que tuvieron lugar hace ya un siglo, así como a otros puntos de más actualidad: los preparativos para tal celebración, etc.

AHORA HACE CIEN AÑOS...

Tres eran las grandes aspiraciones de Barcelona: la construcción del puerto, la realización del ferrocarril

directivos de la Compañía de Ferrocarriles de Tarragona y Barcelona a Francia, el general Blanco y Aldecoa, los ingenieros Faquineto, Benito, Garrán y Aramburu, este último constructor de la línea. Viajaban también en el convoy especial de la inauguración, algunos diputados y senadores residentes en Barcelona, miembros de la prensa y otras personalidades. A las 6 y 33 minutos exactamente salía el tren con destino a Figueres, si bien durante el trayecto se hicieron varias paradas para inaugurar estaciones, comprobar y cargar las máquinas y contemplar las obras que se habían realizado sobre ríos, con la construcción de grandes puentes metálicos. En este viaje, a una velocidad de unos 50 km. por hora, tardaron dos en llegar hasta Girona, descontando los minutos de parada que se realizaron

paisaje, las obras y los lugares por donde el tren pasaba, de tal manera que más parece una narración novelística que una noticia de diario. Tal era la importancia que un viaje en tren representaba por aquel entonces, a los lectores de prensa.

Pero sigamos con la inauguración, que tuvo lugar, de hecho, con la llegada del tren especial a la estación de Figueres, exactamente a la una menos un minuto. Recogemos de la prensa de la época la impresión de la llegada: *El tren se detiene. Hemos llegado a Figueres. Es la una menos un minuto. En el andén esperan las autoridades de la ciudad a los forasteros para darles la bienvenida y la población se agrupa para saludarles (...)* Era, además, día de Feria en la ciudad y a pie se trasladaron el grupo de visitantes a la Fonda del Comercio,

Una panorámica de la primera estación de pasajeros figuerense.

de Sant Joan de les Abadesses y la unión con Francia por medio del ferrocarril. De estas aspiraciones, la primera en llevarse a término fue la construcción del ferrocarril hasta Figueres para proseguir después hasta la frontera.

El día 28 de octubre de 1877, tenía lugar la inauguración de la línea hasta la capital del Alt Empordà con un tren especial en el que viajaban los

en Granollers y Breda. Una vez en Girona, se agregaron al grupo de salida el señor Lagunilla, gobernador civil, el señor López Clarós, gobernador militar, el comandante general de ingenieros señor Barraquer y un representante de la prensa. Uno de estos periodistas recoge en un ejemplar de "La Crònica de Catalunya" todos los detalles del viaje, con una gran narrativa, explicando detenidamente el

donde se celebró un almuerzo y un gran número de discursos se pronunciaron, ante el hecho de la llegada del primer tren a Figueres. El alcalde de Figueres, señor Jordi, llegado su turno de parlamentos, brindó por todos los que honraban a Figueres con su visita, y añadió: "La ciudad comprende la importancia del aconteci-

Figueres: 100 años de ferrocarril

(viene de la pág. anterior)

miento y agradece a la compañía sus esfuerzos para realizarlo".

Efectivamente, Figueres comprendía la importancia que representaba esta inauguración y, de hecho, hasta hoy día, quizás marginado un poco por otros medios de locomoción, el tren sigue siendo uno de los más usados para el transporte, no sólo de pasajeros, sino también de mercancías. Imaginamos el ambiente que la noticia de tal inauguración había despertado en la capital del Alt Em-

días, quedaba restablecida la línea, siendo muchísimos los que lo emplearon. Unos por la novedad, otros por la curiosidad o la necesidad y también algunos aprovechaban la ocasión para ir a visitar a parientes y amigos, sin tener que perder demasiadas horas en desplazamiento y, al mismo tiempo, poder viajar en tren.

EL TREN, AHORA Y AQUÍ

El ferrocarril ha representado para nuestra ciudad una mayor afluencia

nal hasta la capital ampurdanesa o Vilamalla. La posibilidad de esta realización podría ser un hecho, si no lo es ya, de igual o mayor trascendencia que la inauguración de la línea Barcelona-Figueres.

Es de esperar pronto que estas vías que antes cruzaban las lentas máquinas de vapor, ahora los modernos ferrocarriles, talgos, etc., se vean algún día surcadas por los adelantos técnicos del tiempo, trenes basculantes, y que esta vía europea hasta Figueres afiance aún más este sello de ciudad Comercial y Turística, añadiéndole

Los figuerenses recibieron entusiásticamente el convoy, que tardó seis horas y media en llegar a nuestra ciudad

pardà. Curiosos, interesados esperarían en el andén la llegada del convoy especial, engalanado para este acto y que fue recibido con gran animación. El ferrocarril suponía la pronta desaparición de otros medios, como los carruajes y tartanas, ya que éstas empleaban mucho más tiempo y ofrecían menos comodidades. Este hecho supuso también algún malestar por parte de los propietarios de estas líneas, que veían en el ferrocarril una competencia difícil de poder igualar.

A las cuatro de la tarde y algunos minutos, partía nuevamente hacia Barcelona este tren y, a los pocos

de visitantes y la oportunidad de crear nuevas industrias y revitalizar las existentes, ya que se contaba con este medio de transporte.

Si el tren hubiera pasado por otra ciudad, aunque fuera a unos kilómetros de Figueres, sin lugar a dudas, el ritmo de crecimiento no habría sido el mismo. Pero ahora, en 1977, un siglo después de instalada la línea hasta Figueres, cuando el tendido eléctrico y la doble vía nos une con Francia y Europa, el tren vuelve a ser tema de actualidad para la ciudad y comarca, con las perspectivas que ofrece el tendido de una vía de ancho internacio-

una nueva palabra: Industrial.

ACTOS Y PREPARATIVOS PARA CELEBRAR EL CENTENARIO

A casi un mes vista de este acontecimiento, solamente sabemos de un par de entidades que estén preparando actos para tal fecha. El Centro de Iniciativas Turísticas y la Agrupación Filatélica y Numismática del Casino Menestral. Estos últimos están preparando un concurso infantil de dibujo sobre el tren, una exposición filatélica y un concurso de fotografías sobre los medios de comunicación. También han solicitado un matasello especial, que parece ser les ha sido concedido y que funcionaría en un solo día. Para completar la exposición, se cuenta con documentos, fotografías y otros objetos que recuerden al tren en nuestra ciudad. Una exposición que promete ser muy interesante y que sigue las mismas líneas que las anteriores, en las que filatelia y hechos históricos se complementan. Tal es el caso de la exposición, coincidiendo con el monumento a Pep Ventura, la exposición sobre aviación homenaje al aviador Collar, etc.

En cuanto al Centro de Iniciativas Turísticas, sus proyectos parecen ser la consecución por parte de los organismos correspondientes de la autori-

Fachada del edificio de la actual estación.

(pasa a la pág. siguiente)

Figueres: 100 años de ferrocarril

(viene de la pág. anterior)

zación de puesta en marcha y llegada a Figueres de una de las antiguas locomotoras de vapor. En sí, parece fácil; pero estas máquinas están en desuso, y deben ser puestas en funcionamiento, deben recargarse con agua y ya no quedan depósitos de ella en

se solucionan los problemas, podremos tener en Figueres un ferrocarril de vapor.

Entre otros actos, destaca también la posibilidad de la presentación de un nuevo tren, todavía no realizada en España y naturalmente que no funciona en ninguna línea. Se trata del electotren basculante, que se en-

“Fira de Santa Creu” y “Figueres, cien años ciudad”, está ultimando un libro sobre la historia del ferrocarril en nuestra comarca y del que hablaremos más ampliamente, cuando dispongamos de más datos.

De momento, esto es todo cuanto referente a este centenario nos ha llegado. Suponemos, de todas formas,

Importantes actos se están preparando para celebrar la efemérides, mientras Figueres sigue confiando muchísimo en el ferrocarril

las estaciones, y, además, este tren sólo toma una dirección. Es decir, que no puede efectuar el trayecto de vuelta, ya que las plataformas giratorias tampoco están disponibles para funcionar. De todas maneras, parece ser que si se conceden los permisos y

cuentra actualmente en pruebas.

El ayer y hoy de los ferrocarriles podrían darse cita en Figueres, con motivo de este centenario.

Por último, nos queda por añadir que el escritor local José María Bernils, autor de libros históricos como

que serán más las entidades que se adherirán a tal conmemoración para mayor esplendor y recuerdo de estos cien años con tren.

Josep Maria Ortega

Despertando la natural curiosidad, el tren por vez primera se dirige a Figueres, según un dibujo de la época.

Una Diada memorable, a Llançà

Pere Purcallas, antic batlle de la vila i delegat de la Generalitat, parlà als llançanencs

Té 92 anys d'edat i en portava 40 d'exili a Mèxic

La gairebé totalitat del poble ha viscut, aquest onze de setembre, una jornada singular. Des d'alguns dies abans, la Comissió Organitzadora promocionà la venda de senyeres, cartells i adhesius. Tot feia ja pensar en un recolzament general a la Diada. I així fou. Més de cinc-centes senyeres als balcons i finestres de Llançà, presidides per una de grandiosa que anava de dalt a baix del campanar, donaven suport a una festa que se celebrà amb plena participació popular.

ACTE INFORMATIU

El dissabte, dia 10, tingué lloc al Centre Cultural un Acte Informatiu, amb la sala plena de públic, on l'historiador gironí Lluís M.ª de Puig oferí una conferència sobre "L'onze de setembre de 1714".

Tot seguit, Vicenç Pi parlà de "La Diada, avui".

Presentà ambdós oradors, Mn. Jo-

sep Clavaguera. A la fi, hi hagué un animat col·loqui.

PRESENCIA D'UN VELL LLUITADOR

El diumenge, al matí, una lluïda cercavila pels carrers del Port i de la Vila, per les Majorettes i Banda Infantil de l'Escola de Música d'Arts i Oficis de Figueres.

Al migdia, pronuncià el Pregó de la Diada Josep Maria Salvatella, col·laborador de 9 PAÍS, fent present al poble, que omplia la Plaça, el significat reivindicatiu de la Diada. Després, l'antic batlle de Llançà i Delegat de la Generalitat, Pere Purcallas —que precisament aquests dies era a la vila, amb noranta-dos anys d'edat, al cap de quaranta d'exili a Mèxic—, es dirigí als llançanencs, exhortant-los a lluitar per Catalunya i la democràcia. El públic aclamà, diverses vegades, entusiàsticament, les paraules dels ora-

dors. S'acabà l'acte amb el cant d'"Els segadors".

A la nit, la festa es va cloure amb una ballada de sardanes, amb la cobla Baix Empordà. Actuaren els petits dansaires del darrer curset. Les últimes sardanes —"Cap de Creus" i "La santa espina"— foren de germanor, amb quatre rotllanes al voltant de l'arbre de la Plaça. Aquest arbre que s'anomenà, en altre temps, Arbre de la Llibertat.

UN EXEMPLE DIGNE DE REMARCAR

Cal fer notar que tots els actes de la Diada foren sufragats per aportació popular, sense cap mena de subvenció oficial, i que han sobrat diners per a la festa de l'any vinent.

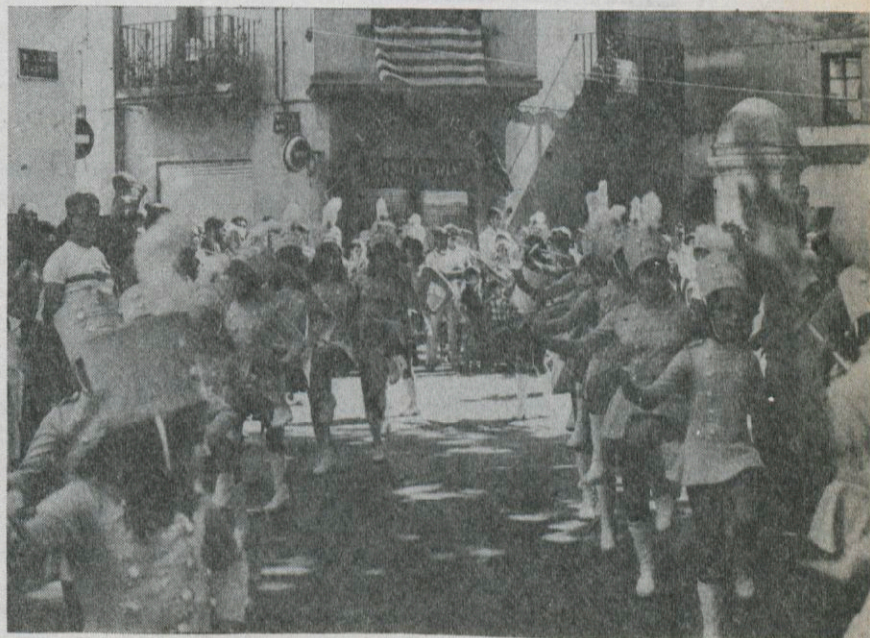
Llançà, en tots els conceptes, ha fet honor a la Diada.

(Fotos: Pumareda)

Les Majorettes de l'Escola de Música d'Arts i oficis, de Figueres, obren la festa llançanenca.

El Pregó de la Diada: un moment emocionant per a molts, amb la presència de Pere Purcallas.

“Els Banys de la Mercè” y Borrassà

Características de las ocho sol

En el número correspondiente a la última semana del pasado mes de agosto, decíamos que había seis aspirantes al casino de juego que debe situarse en nuestra provincia. Pues bien, como eso de la ruleta es muy veleidoso y a cada segundo puede esperarse lo imprevisto, ahora resulta que han sido OCHO los aspirantes, con la particularidad que la primera relación de seis que dimos en aquel día, se han producido sustanciosas variaciones.

Indudablemente, empero, lo más remarcable es que han aparecido dos aspirantes netamente ampurdaneses, cuales pueden ser un enclave en Borrassà y el Hotel dels Banys de la Mercè, situado en el término de Capmany. Si todo funciona según está previsto, cuando salgan estas líneas ya debería tenerse un avance de cuál será el posible emplazamiento del casino, puesto que reglamentariamente debe ser el 20 cuando se haya pronunciado la Diputación que debe “recomendar” o algo por el estilo al organismo competente de Madrid sobre cuál de las ocho solicitudes le parece más viable.

A título puramente personal, y exponiéndonos a un fracaso, diremos, con todo, que a nuestro parecer, la Diputación cubrirá el expediente de

cen ser aprobados, si es que pudieran aprobarse ocho casinos. Pero como sólo tiene que haber uno...

Aunque, a lo mejor, habrá dos. ¿En qué nos fundamos? Simplemente, en el hecho de que sea nuestra provincia la que más solicitudes ha presentado de España, pues habiendo llegado a Madrid un total de ochenta y una, las de Girona representan el diez por ciento, que no está nada mal.

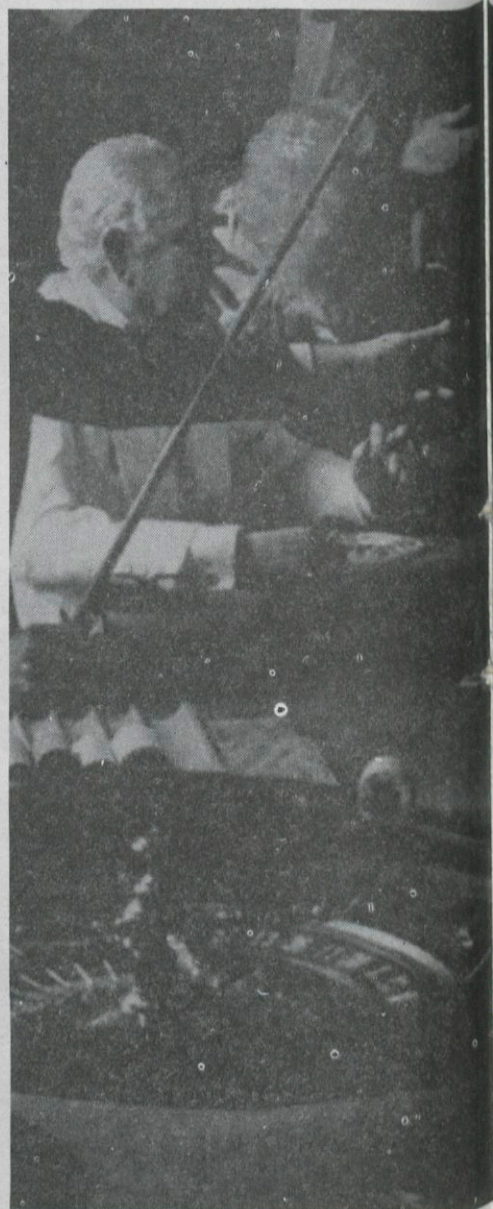
CONOZCAMOS LOS ASPIRANTES

Ahora sí que ya no habrá posibilidad de nuevas variaciones. Y por eso, vamos a presentarles algunos de los detalles más característicos que ofrecen cada una de las ocho solicitudes.

una forma artificiosa, es decir, que no se comprometerá mostrando ninguna preferencia, ya que, al fin y al cabo, los ocho han nacido en Girona, están patrocinados por gerundenses y se ubican en villas gerundenses. Difícilmente, la Diputación puede mostrarse partidaria y mayormente habida cuenta que todos los proyectos mere-

Casino Lloret de Mar.— Situado en el Hotel Montecristo, de dos estrellas. Presenta la solicitud don Salvador Tallada. Se prevé un capital social de 200.000 millones de pesetas con un 25 % extranjero a cargo de la sociedad alemana “Spielbank Baden Baden”. El resto es español con porcentaje mayoritario a cargo de una em-

presa de ruleta francesa, tres mesas de bacarrá y tres mesas de “black jack”. Podría comenzar a los nueve meses de recibir el permiso.

Casinos del Ampurdán, S.A.— Firmado por don Luis Durán, de Figueres, la solicitud indica que el casino se

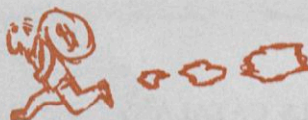

Se unen a la lista de peticionarios

Atitudes gerundenses

Gran Casino Lloret de Mar, S.A.— Señala su emplazamiento en los locales del Gran Hotel Mosterrey, de cuatro estrellas. La solicitud la presenta don Juan Fábregas Garriga y en la sociedad se prevé un 25 % de capital extranjero aportado por "Victoria Sporting International". El accionista español más sobresaliente es don Enrique España que también con el 25 %. Se compromete a abrir a los tres meses de ser autorizado. Los juegos que en principio se instalarían son: una mesa de ruleta francesa, seis mesas de ruleta americana, 4 mesas de "Black Jack", dos mesas de "boule" y dos mesas de Punto y Blanca.

Casino de Sant Hilari de Sacalm.— Había dos peticiones, una la del Ayuntamiento y otra de una sociedad que se situaba en el Hotel Solterra. Se han fundido en una, y el Ayuntamiento firma la solicitud, siendo de suponer que el Casino se situaría en el citado Solterra. No poseemos más datos al respecto, y si tan solo la certeza de que Sant Hilari Sacalm está muy interesada en esta petición.

Casino Costa Brava, S.A.— Se situaría en el kilómetro 755 de la carretera Nacional II, en término de Borrassà, en un hotel de cuatro estrellas que se construiría en este lugar. Presenta la solicitud don José Sadurní Sabrià, de Palafrugell, y aquí el capital de 200 millones es enteramente español. Dico poder funcionar a los 12 meses, a partir de la concesión del permiso y contaría con cinco minimesas de ruleta francesa, una mesa de ruleta americana, una de "boule", una de Punto y Blanca, una de bacarrà, una de Treinta-Cuarenta y dos de "Black Jack".

Casino Cap Sa Sal.— Los señores Juan Masana y Miquel Arpa figuran como integrantes de la sociedad promotora "Hotelería del Ampurdán", siendo el capital enteramente español. Se instalaría en las lujosas dependencias del Hotel Cap Sa Sal, de cinco estrellas, un local que ya nació pensando en convertirse en un futuro casino, por lo que podría funcionar el juego a los tres meses de autorizarse. Los juegos que se solicitan son: cinco mesas de ruleta francesa, cuatro de ruleta americana, cinco de "Black Jack", cuatro de Punto y Blanca y una de bacarrà.

Super Molina, S.A.— Presenta la solicitud don Francisco Rosell, de Puigcerdá, y la sociedad estaría comandada mayoritariamente por la firma Solineu Hoteles, S.A., instalándose el casino en el Hotel Palace, de La Molina, de cuatro estrellas, en el término de Alp, comprometiéndose a funcionar a los cuatro meses del permiso. Los juegos previstos son dos mesas de ruleta francesa, cuatro de ruleta americana, cuatro de "Black Jack" y una de bacarrà.

Casino Costa Brava-Las Velas.— Presenta la solicitud don Enrique Llaudet y prevé la localización provisional en el Hostal de La Gavina, hotel de Gran Lujo. A los tres años se incluiría el casino en un complejo que se edificaría entre Platja d'Aro y Castell d'Aro. Los juegos previstos son: cuatro mesas de ruleta francesa, cuatro mesas de ruleta americana, seis de "Black Jack", dos de "boule" y dos de Punto y Blanca/bacarrà.

Resumiendo: cuatro posibles casinos en la costa, dos en la montaña y dos en el llano. ¿A quién sonreirá la suerte? ¡Hagan juego, señores...!

localizaría en los parajes de "Els Banys de la Mercè", en el término de Capmany, y que se formaría una sociedad con un capital de cuatrocientos millones, con un 25 % extranjero, a cargo de don Ernest Scheffler. Los juegos previstos son los oficiales en esta clase de establecimientos. Se prevé la apertura a los tres meses de su autorización.

L'Escala

El dia 11 de setembre, els carrers de la vila "recuperaren" llur nom popular

La Diada Nacional de Catalunya, a l'Escala, nasqué amb una agradable sorpresa per als habitants de la vila, car, a càrrec d'un grup no identificat de persones, foren canviats diferents noms franquistes de carrers pels populars d'abans del 39.

D'aquesta manera, el carrer "José Antonio" fou substituït pel carrer del Mar; el de "La Liberación", per carrer de l'Hospital; el dels "Caidos", per carrer del Port; i el del "Caudillo", per carrer de Gràcia.

Aquest últim, cal dir-ho, suscità una petita polèmica, ja que els llibertaris escalens reivindiquen el nom de Francesc Pi i Maragall, pel seu caràcter federalista. Per altra banda, l'Associació de Veïns i els partits locals creuen més adient el nom de Gràcia, car és el que hi havia en temps de la Generalitat i és el nom que encara la gent del poble utilitza, quan vol referir-se a l'esmentat carrer del "Caudillo".

Gratacós

Bústia

RECORDANT AMBROSI CARRION

Primerament, vull agrair la publicació a 9 PAÍS de la meua lletra sobre el Cementiri, que tant de ressò tingué, la qual cosa féu modificar el seu horari, encara que no amb l'amplitud desitjada, però sí d'una manera més convincent.

Avui m'adreço al periòdic independent de l'Empordà no per a denunciar cap anomalia, encara que en aquesta nostra ciutat en trobi una a cada pas. Ja en parlarem, d'això, en una altra ocasió. No voldria enterbolir amb lamentacions aquestes diades d'eufòria que el nostre país viu.

Precisament, amb ocasió d'aquest 11 de Setembre, vull fer conèixer als lectors de 9 PAÍS unes estrofes que el gran poeta Ambrosi Carrion, en un recull de poemes titulat "La companyia invisible", em va enviar des del seu exili de París, un any abans de la seva mort, dedicant-me'l com a alumne de la Universitat Obrera de

Barcelona, d'on ell havia estat director:

Perquè resoni entorn de nostra oïda la paraula que és nostra solament, la que portem al cor tota la vida, la sola que tenim al pensament.

Aquella que ens ajunta i agermana, nega els ulls i fa bàtrer més el cor; la que dels nostres morts rebé llunya, la que tenim per l'odi i per l'amor.

La que no és il·lusió ni és esperança, la que és avui la sola veritat, la que quan vingui el jorn de deslliurança omplirà el cel d'un crit de llibertat.

Carme Lloveras
(Figueres)

ELS CATALANS NO SOM BILINGÜES

Voldria fer unes precisions a l'article "Bilingües", signat per J. (número 21 del periòdic):

Constitució de la Gestora de la Comissió pro Amnistia Política Total de l'Alt Empordà

El proppassat dissabte, dia 17, es constituï la Gestora de la Comissió pro Amnistia Política Total de l'Alt Empordà.

Assistiren a la primera reunió, l'Assemblea de l'Alt Empordà (Agrupament Jonquerenc, ERC, FNC, FSC-PSOE, MUM, PSC(c), PSUC, CC. OO., Unió de Pagesos), el grup TRUC de l'Escoltisme i el Grup de Dones.

Per al proper divendres, dia 23, a les 9 de la nit, hi ha convocada una nova reunió, al local del Centre Excursionista Empordanès, a la qual són convidades totes aquelles organitzacions polítiques, sindicals, civiques, etc., encara no incloses a l'esmentada Gestora.

1— Els catalans no tenim el "privilegi" de ser bilingües. Una persona bilingüe és la que entèn, parla, llegeix i escriu correctament dues llengües; una gran majoria catalana, per dissort, és analfabeta en la seva pròpia llengua, perquè n'hi ha estat imposada una altra en l'escola, la justícia, la premsa, etc., fins fa quatre dies; i al mateix temps parla i escriu un castellà bàsic, empobrit. Es tracta d'una situació clàssica de disglòssia.

2— Voler que ací tot es digui i s'escriu en català no és tornar als anys quaranta, però al revès. Ho seria voler imposar el català com a nosaltres ens imposaren el castellà, o sigui, fer-ho fóra de la nostra nació, a Burgos, a Valladolid o a Madrid (on viuen cent mil catalans), i imposar-los funcionariat, autoritats, mestres, etc., catalans, i prohibir-los l'ús del castellà a la premsa, ràdio, etc., que és allò que aquí es feu des de l'acabament de la guerra. Vegeu l'article d'Enric Larruela que exposa aquesta situació a "Canigó", o bé el llibre "Catalunya sota el règim franquista", amb el detall de totes les prohibicions d'una llengua i d'una cultura dintre la seva àrea.

M.

(Figueres)

CREDITOS - HIPOTECAS

Amortización a largo plazo

FINCAS GERONA, S. A.

Sta. Eugenia, 18, 1.º, 1.ª - Tel. 20 64 00 - Gerona

6 x 9

Por BY SENS

DON FEDERICO: PINTAR EN LAS PAREDES ESTA FEO

A Don Federico hacía tiempo que no le veía. Hemos estado un rato de charla y los temas tendrían que haberse “numerado”, porque los había a modo. De todas formas él, que está en un punto de la línea de ciudadanos clásicos, que se sitúa en la estabilidad de conciencia, no ha tardado nada en pasar a ese fondo de pintadas que ha venido sufriendo la ciudad con motivo de los “aiguamolls”.

Porque, bueno, ya se habrá fijado en la especie de justificación que publicaron haciendo frente a las “graves repulsas”...

Sí, claro. Y es floja, desde luego. Pero esto es simple: es muy difícil de justificarla con un buen argumento. Supongo que no lo tiene.

Creo que el ciudadano puede rebatir cada uno de los puntos. Empieza por el desconocimiento de lo que será la reacción del pueblo al que tanto necesitan, según parece. ¿No ven que con las pintadas como medio más “rápido, directo y eficaz” para movilizar la opinión pública, esa opinión pública se resuelve “en contra” de la acción que pretenden, por más importante que sea?

Sí, Don Federico. Esto es un defecto de estilo. Los defensores de los “aiguamolls”, concretados en esos llamados “grupos espontáneos” (que tiene gracia, porque me recuerda aquello de las “manifestaciones espontáneas” que a veces se organizaban) equivocaron el estilo. El estilo es subversivo. Y lo han empleado en un momento que no cuaja, porque apunta hacia la reconciliación o, por lo menos, hacia un cambio para lograrla. Lo que han hecho, con el estilo subversivo, es retroceder cuando tenían que avanzar. Este es el fracaso de la pintada. “Distrae” y desvía totalmente la auténtica intención.

Bueno pero es que, encima, me recomiendan que lea los textos y que reflexione. Yo, la verdad, estoy acostumbrado a leer los textos sobre el panel. Me recomiendan ha-

cer algo que no puedo. A mí me enseñaron que no hay que pintar sobre las paredes, porque es una falta de civismo. Y la verdad es que lo que se pinta sobre las paredes, siempre son cosas feas. ¿Cómo voy a reflexionar sobre una parrafada escrita así, si ya empieza por estar donde no debe? Vamos, hombre, que están escribiendo sobre el papel que el pueblo carece de medios de comunicación para exponer libremente sus opiniones, y resulta que para comunicarse hay que ensuciar las paredes del pueblo. Si precisamente el momento era de lo más idóneo para publicar la postura que creen válida. ¿O es que no se leen cada día, por ahí, las opiniones del pueblo? Es un defecto que está surgiendo con claridad: un grupo de personas habla como si fuese el “pueblo”. Y les falta mucho trecho para llegar.

- Esperemos que la experiencia sirva para algo positivo...
- Pero es que faltan actos de humildad, caramba. Aquí faltaba que los responsables hubiesen intentado borrar las pintadas, porque nos van a convertir esto en una pizarra. En el fondo son unos colegiales a la antigua y esto parecía estar ya superado. Y luego, en favor de los “aiguamolls”, que muevan lo que quieran en las páginas de los periódicos —que no les faltan— o en pancartas, o en mitines, o en

sus popias camisetas, si lo creen original. Porque si aquí hay una ignorancia total sobre el tema que defienden, es porque no nos lo han enseñado. Y cuando lo han intentado pues, ya ve...

LA NATURALEZA

De Noel Clarasó: “He aquí una demostración de las ventajas de la Naturaleza sobre la máquina: los relojes del sol son los que menos se estropean.”

PROBLEMA AGRARIO

La obra teatral de Miguel Hernández “El labrador de más aire” apareció anunciada en un periódico barcelonés como “El labrador del más allá”, con lo que parecía así, a simple vista, que el problema agrario se había extendido considerablemente.

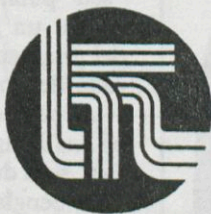
LIBROS DE TEXTO

—*La época es sorprendente. Resulta que una cosa que te impresiona agradablemente por el nivel que ha alcanzado, tiene una duración efímera. O sea, que no sirve.*

—*Como por ejemplo...*

—*Los libros de texto para la E.G.B. Uno había dicho: “¡Qué bonita manera de estudiar! Si los hubiésemos tenido en nuestra niñez...” Pero no valen. Cada año los cambian...*

—*Menos mal que se dan cuenta, eh?*

tecnimoto

**Motos en todos cubicajes
Mantenimiento
Asistencia Técnica
Gran variedad accesorios**

**Selección de marcas
nacionales y extranjeras
nuevas y de ocasión**

Alquiler

Máxima garantía en motos nuevas y de ocasión

C/. NORTE N.º 9 - TEL. 50 27 60

FIGUERAS

Adquireixi el seu televisor

Philips
en blanc
i negre
o en color

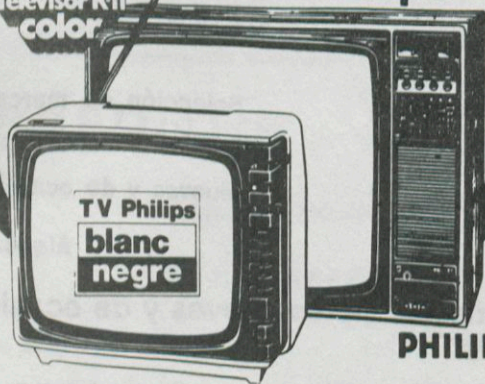
establiments

Albert

Monturiol, 13
i Peralada, 13
FIGUERES

els compradors
exigents prefereixen
tv Philips

Philips
Televisor K11
color

PHILIPS

Entre bastidors

La Trinca

El dia 13 de setembre actuà a la figuerenca Sala Edison el conegut grup "La Trinca", representant el seu espectacle "Trempera matinerà".

Aquest últim muntatge dels nois de Canet, es va estrenar el 9 d'abril i es va mantenir a la cartellera del Teatre Romea fins al 13 de juny. Tenint en compte aquesta data comprendrem els problemes de censura que va tenir abans de poder-se representar i també la gran acceptació que va tenir per part del públic barceloní, ja que el tema principal del llibret són les eleccions, i el món que les envolta. En arribar aquí amb molt de retard, s'han modificat alguns diàlegs, però no les cançons, per adaptar-los a la situació actual.

"Trempera matinerà", amb l'escenografia a càrrec de Fabià Puigcerver, conegut per les seves col·laboracions, tant de director com d'escenògraf en el "teatre Lliure", continua molt la línia dels anteriors muntatges i en especial el darrer, "Set anys i un dia de cançons". En aquest, ja han deixat definitivament la representació de petits "sainets" que enllaçaven les cançons, com en el cas de "Mort de gana", per limitar-se a un seguit de "Sketches" entre els números musicals, on són acompanyats per un extraordinari grup instrumental dirigit per Francesc Burrull.

A dalt de l'escenari (un escenari que resultà petit i poc apte pel que s'hi representava, i que ens va recordar una altra vegada la necessitat que té Figueres d'un Teatre amb condicions) en Josep Maria, en Toni i en Miquel Àngel, demostraren la seva capacitat interpretativa amb un muntatge ple d'ironia, sàtira i humor negre, basat en la problemàtica política i en els fets de la nostra realitat quotidiana, amb un llenguatge desinvolt i popular com és habitual en els trincaires.

Malgrat l'elevat preu de les localitats, la sala s'omplí de gom a gom, d'un públic fàcil i predisposat, és a dir, el "seu" públic, que no va regatejar aplaudiments per recompenyar un guió sense massa pretensions, molt en la línia del grup, acceptable en els seus començaments, però superada del tot en els nostres dies.

Al peu de l'escenari hi havia una bandera anglesa, que si bé ens imaginem què volia dir, no comprenem què hi feia. Era, sens dubte, una idea lluminosa del grup organitzador, "Els Senglers", o d'algun dels seus cervells grisos, però que contrastava amb algunes senyeres que hi havia en el públic, i amb l'esperit de tot el recital.

* * *

Sembla ser que ben aviat tindrem ocasió de veure a l'Empordà teatre professional. El Congrés de Cultura Catalana organitzarà d'aquí poc una sèrie d'actes entre els quals s'inclourà la representació de l'obra de Joan Puig i Ferrater "Aigües encantades", amb la direcció de Joan Salvat.

Samsó Oliver

La multa a Lola

No es que quiera quitarle hierro al asunto al hablar hoy de algo trivial. Ocasiones habrá de ir comentando lo que, según todos los indicios, nos tocará vivir en nuestra incipiente democracia. No faltarán temas, no faltarán. Podremos hablar de la Generalitat que todavía no llega y de los esfuerzos que sin duda están haciendo los *parlamentaris* para que nuestras instituciones, cuando las recobremos, no sean algo híbrido. O como dicen los castizos, una leche con picón.

Veremos qué respuesta da el Gobierno a la *Catalunya triomfant de la Diada*. De momento y en una muestra más de su inquietante inestabilidad, da a entender, o así nos lo parece, que el mejor sistema de eludir ciertos asuntos en un Consejo de Ministros, es no celebrarlo.

Por otra parte la Bolsa se hunde. La violencia aumenta. Es, sin duda, un parto doloroso éste de nuestras soñadas libertades...

El caso es que la han impuesto una multa de unos cuantos duros a Lola, sí, a la Lola de España. No supo, no pudo contenerse en público, cuando la aludían en una parodia escenificada y la armó. La sanción ha llegado y así, una vez más, hablaremos de la Flores, ahora que su estrella empieza a oscurecer como la de otros productos específicos del anterior régimen.

Cuando hace un montón de años conocí un poco el

mundo de la farándula, tropecé con ella. Todavía era "Loliya". Una muchacha de endiablada personalidad que supo escalar, uno a uno y a veces de dos en dos, los peldaños que conducen al triunfo. Ya se adivinaba en ella a la mujer de rompe y rasga que luego fue.

Las circunstancias la situaron luego en el candelero. Su temperamento en lo personal y en lo artístico brillaron más todavía en la tramoya de la España de pandereta, del fútbol, de los toros y sobre todo de las inquebrantables y multitudinarias adhesiones.

Fue figura imprescindible en los festivales benéficos de doña Carmen, con Angel de Andrés como plusmarquista entre los presentadores y las actuaciones de Raphael, desenroscada lámparas de entonces y receptor de tomates hoy. Eran los tiempos del "typical spanish mandanga".

Ya en la cumbre, quiso más. Pensó que bien podía ser ella una dama de la nobleza. Y se obsesionó en la conquista de ese título, que, diría ella, ¿por qué no lo iba a tener? Por lo visto sus influencias no bastaron. Ni siquiera debió fructificar el supuesto apoyo de la "primera dama". Pero aún así Lola Flores siguió pisando fuerte en los escenarios y en muchos deslumbrantes salones.

Ahora la han multado por levantar la voz. Con Franco —meditará— esto no hubiera pasado.

J.

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9PAIS

☐ Trimestral	☐ Semestral	☐ Anual
Nom		
Adreça		Telèfon
Població		

Forma de pagament

☐ Presentació factura	3 mesos (13 n.ºs)	250 ptes.
☐ Gir postal	6 mesos (26 n.ºs)	500 "
☐ Taló bancari	12 mesos (52 n.ºs)	1.000 "

Data i signatura

Figueres, "parada i fonda" per a 65.000 veremadors que es traslladen a França

L'anomenada "Operació verema francesa", que cada any arrossega milers i milers de treballadors espanyols (famílies senceres, a voltes) cap a les vinyes de la veïna nació, particularment del Migdia de França, Roselló, etc., bé pot dir-se que, en aquests moments, es troba en ple apogeu.

LA XIFRA DE L'ÈXODE DISMINUEIX

Fins al divendres de la setmana passada, l'Oficina d'Immigració Francesa, que hi ha instal·lada a Figueres, davant l'estació del ferrocarril, ja havia controlat el pas de més de 20.000 veremadors, procedents de molt diverses províncies de l'Estat espanyol, arribats a la capital de l'Alt Empordà en trens especials organit-

sent poquíssims els qui ho han fet en autocar per la Jonquera.

Tot plegat, doncs, sembla que aquest cop aniran a França uns 65.000 veremadors. O sigui, deu mil menys que l'any 1976. Els viticultors francesos diuen que no poden donar feina a més...

ASSESSORAMENT I AJUT PER PART DE LES CENTRALS SINDICALS

Enguany, pel que hem advertit, el tracte que reben tots aquells que es traslladen a la vinya francesa ha canviat un xic. Llur pas per l'Oficina d'Immigració és ràpid. I és que, de fet, només se'ls facilita en aquest lloc el contracte de treball degudament legalitzat, car el reconeixement mèdic,

formació, al costat mateix de la d'Immigració Francesa.

Els tràmits, doncs, sembla que se'ls han simplificat força. I fins i tot sembla, també, que els nostres "pobres veremaires" ja no són "guipats" amb tanta "indiferència" com antany. Adhuc, per part espanyola, el servei que la RENFE posa a la seva disposició fa la impressió que ha millorat sensiblement...

De tota manera —afanyem-nos a dir-ho—, la nostra apreciació personal també podria ésser errònia...

SALARIS I RESPECTE

Segons les nostres informacions, l'èxode es mantindrà fins a una mica més enllà de mitja setmana (estem parlant de l'actual, és clar), a base de deu o dotze trens especials diaris. Després, anirà afluixant, car la majoria dels esmentats 65.000 veremadors espanyols es trobaran ja "regant amb les suors de llurs fronts" els camps de vinyes de França, tot recollint un raïm, la maduració del qual aquest any, per raó de l'"estranya" climatologia estiuenca, s'ha retardat algunes setmanes.

El salari que percebran els portadors, que són els qui més cobren, pot situar-se en uns dotze francs per hora, ja que en determinats departaments paguen més que no pas en d'altres. D'aquesta manera, un portador, si té la sort de treballar un mes, fàcilment podrà embutxacar-se prop de les 50.000 pessetes. Quant als talladors, llur salari per hora treballada l'hem de xifrar en uns deu francs.

Finalment, afegirem que, sense arribar a ésser res de l'altre món, diuen que enguany els nostres "pobres veremaires", sempre tan soferts, seran atesos a França una mica més bé que abans, pel que fa a l'allotjament, tracte personal, etc. Ho celebrariem de debó. Perquè els veremadors espanyols, cal no oblidar-ho (massa que ja s'ha fet, malaurada-ment), són també persones i mereixen un respecte...

Emili Casademont i Comas

zats per la RENFE, servei que començà a funcionar el diumenge abans, dia 11. I en el darrer cap de setmana, d'altres 15.000 feren l'obligada "parada i fonda" a Figueres, per la qual cosa hom calculava que una mica més de la meitat dels qui aquest any participaran en les tasques de la recollida del raïm francès, ja havien travessat la frontera per Portbou, es-

per exemple, ja l'han passat en llurs poblacions de residència.

I cal remarcar, per altra banda, que, quan baixen del tren, els veremadors són acollits i atesos per membres de les diverses centrals sindicals, els quals tenen cura d'assessorar-los i d'ajudar-los en tot allò que poden. La U.G.T., per cert, des del primer instant, instal·là una petita oficina d'in-

Aquests artistes Sant Àngel Roig

Per a contrarrestar l'ambició cerebral i estrictament plàstica o també de testimoniatge de gran part de la pintura moderna, es fa del tot necessària la presència d'una estètica més o menys instintiva, incontrolada, sotmesa únicament a la crida dels àngels.

Al carrer Víctor Pradera de Figueres, prop d'un esclap gegantí penjat a tall de mostra de la darrera fàbrica d'esclaps de l'Empordà, hi viu i encara hi treballa l'Àngel Roig, vuitanta-dos anys, l'artista *naïf* més insubornable i més fidel de tot Figueres.

L'Àngel Roig, fa més de quaranta anys que pinta o acoloreix el seu món de miracle, sense que a hores d'ara hagi aconseguit de vendre una sola obra. Això té el seu mèrit. Tanmateix, ell continua dibuixant amb el cor pur i en estat de gràcia com un infant càndid, pur i transfigurat.

A dir veritat, la còpia exacta dels paisatges encaramelats del seu món interior, significa per l'Àngel Roig com una mena d'encanteri: és un sis-

tema d'assolir allò que mai ha pogut ser seu. Dibuixant-ho, en certa manera, ho poseeix, ho fa d'ell per a sempre. I la seva vida, tan grisa, tan trivial, s'espolsa les inhibicions, les frustracions, els drames, la misèria i la letjor. En les seves composicions s'endevinen qualitats inèdites i una sensibilitat ressentida i resignada alhora. Mentre l'Àngel Roig dibuixa, sap concentrar-se en un esforç mirífic, santificant, i tot el seu interès es decanta vers els llenguatges més acostats a l'instint de la naturalesa bucòlica plena d'ocellets i de vaques de la bona llet.

Els temes de les seves obres poc varien gaire: lluminoses residències, hotels i xalets d'indians d'un luxe i d'un barroc encisadors, ciutats de la Rússia tsarista amb cúpules fàl·liques de merenga i sucre candi, pobles i llogarets vora la mar, la carretera travessant la via del ferrocarril i endinsant-se en uns boscos d'amables vegetacions, túnels oberts a través de turons que semblen mamelles, el carrilet deixant un rastre de fum amb sentor d'encens d'ofici solemne, transatlàntics sumptuosos plens de finestres minúscules i asimètriques, camps ubèrrims i postes de sol... L'Àngel Roig és i ha estat sempre, un excursionista frustrat.

Un cop enllestits els dibuixos, els va il·luminant amb llapis de colors, les guixades dels quals donen un toc d'autèntica clarividència a tot aquest farnat d'il·lusions: això ens ajuda a copsar la bellesa d'aquestes terres imaginàries i a establir un lligam entre el paisatge i l'home creador. És aleshores quan apareixen també, d'una manera ben palpable, les qualitats de bondat i delicadesa que respiren els temes de l'Àngel.

Les seves darreres obres, pintades damunt de petites safates de la pastisseria Empordanesa de Figueres, emanen un perfum de benestar indestructible, primari, etern. Tot el més essencial del seu art, s'aboca en aquestes delicades creacions. Àngel Roig, vuitanta-dos anys, pot figurar entre els més destacats i originals primitivistes actuals. Àngel Roig no és un esnob ni un arribista com els que pul·lulen a centenars per la xerrameca de la pintura comercial dita "moderna". No; ell, a la seva manera, és un sincer creador. I crec que Figueres hauria d'esmerçar tots els esforços necessaris en l'empresa de donar a conèixer l'obra del nostre darrer *naïf*. Cal que algun dia, no massa tard, organitzem la primera exposició d'Àngel Roig. ¿Entesos?

Narcís Pijoan

Les càndides architectures de l'Àngel Roig

Nota

Otra vez, como consecuencia de anomalías registradas en el servicio de Correos de Francia, a la hora del cierre de 9 PAÍS, no se han recibido

los datos precisos para la habitual selección de los programas de las cadenas francesas de televisión. En la espera de continuar la próxima semana con dicha selección, rogamos disculpas a nuestros lectores.

Programes del circuit català de

rtve

21 Dimecres	14.00.- Miramar
Tarda	17.00.- Temps de cançons
22 Dijous	14.00.- Miramar
Tarda	17.00.- Tot art i Barcelona RTVE (Programa informatiu sobre l'activitat de RTVE a Barcelona)
23 Divendres	14.00.- Miramar
24 Dissabte	11.30.- Terra d'escudella
26 Dilluns	13.30.- Miramar Esportiu
	17.00.- Lletres Catalanes
	14.00.- Miramar
Tarda	17.00.- Giravolt (Programa informatiu de Catalunya i Balears)

A partir de les 23.30 hores, de dilluns a divendres i per la segona citada, hom repeteix el programa de la tarda.

INTERFERÈNCIES

F. Garrido Pallardó

Al "Telediario", un redactor, tot errant-la, ens va parlar de "la ensenyanza general baja". Bé, home, bé. Molts hi estaran d'acord.

* * *

En Bradomin, carlí del seu ofici, mai no va cridar visca la llibertat. Ho sentim pel Bardem, i encara més per les "Sonatas".

* * *

Stokowski i la Callas són morts. Bona nova per als "artistes" i dolenta per als músics sense pantalonets i micrófon.

I no em digueu res de la "Página musical", perquè nosaltres som partidaris d'un llibre.

* * *

Tot fent un "tour de force", el redactor parlamentari ens donà un resum telegràfic de la interpel·lació al Govern. Agraïdíssims.

* * *

Perquè si manca temps per a mantenes declaracions fumoses, per què se n'havia de trobar una mica per a la claretat?

* * *

La publicitat ens ha presentat una estilogràfica "chula" i aviat ens presentarà un "chulo" estilogràfic.

* * *

Ni coneixíem la Nacha, ni l'hem coneguda. Ens anàrem al llit.

RESTAURANT

LA LLAR

carn a la brasa
plats típics
banquets

carretera de Rosas

gpaís

El periòdic de
més venda
a l'Empordà,
fet a l'Empordà

La selección nacional de la URSS, inscrita en la próxima Volta Ciclista a l'Empordà

La prueba que organiza el C.C. Empordanès, se consolida como la carrera por etapas "amateur" más importante del Estado español

Una potente selección nacional soviética participará en la Volta Ciclista a l'Empordà, que se disputará del 9 al 12 de octubre próximo, según comunica el Club Ciclista Empordanès, entidad organizadora de la prueba amateur por etapas considerada como la más importante del calendario ciclista español. Dicha inscripción ha llegado a las oficinas del club a través de la Federación de Ciclismo de la URSS.

Por otra parte, y hasta este momento, han confirmado su participación en la popular ronda ampurdanesa las selecciones nacionales de Suiza, Holanda y Bélgica, quedando pendientes las de Alemania, Francia e Italia, con cuyas federaciones se está en contacto para ultimar detalles. Asimismo, diversos equipos regionales galos se han inscrito ya en la prueba, figurando en ellos los más destacados ases del ciclismo aficionado del vecino país, tales como Berin Serge, seleccionado para los Mundiales de Venezuela, y Jourdan, olímpico en

Montreal.

Por lo que respecta a los españoles, cabe señalar, según ha manifestado un portavoz del C.C. Empordanès, que está en contacto permanente con los clubs nacionales más importantes, pero que es muy difícil de llegar a un acuerdo con ellos, debido a las elevadas cantidades que exigen en concepto de fijos de salida.

De todas formas, y mientras se procura solventar esta cuestión, varios equipos han confirmado su participación en la prueba, como el Trasmallorca, Sabadell-Cipisa y Barcelona-Iamp.

Por otra parte, se informa que uno de los más potentes equipos nacionales, cuyo nombre no ha sido dado a conocer, no ha aceptado tomar parte en la edición de este año de la Volta a l'Empordà, no por asunto económicos, sino por no disponer actualmente de los suficientes hombres preparados para dar réplica a los potentísimos conjuntos extranjeros que se han inscrito en la carrera.

ESTAS SERÁN LAS ETAPAS

Día 9 de octubre.— 1ª etapa: Peralada-L'Escala, de 145 kilómetros de recorrido, con dos puestos puntuables de montaña (La Salud y Cadaqués).

Día 10 de octubre.— 2ª etapa: dividida en dos sectores, a) L'Escal-Roses, contra reloj por equipos, 27 kilómetros, y b) Roses-Lloret de Mar, con el puerto puntuable de Canyellas y un total de 112 kilómetros.

Día 11 de octubre.— 3ª etapa: Lloret de Mar-La Celler, con un recorrido de tierras adentro, muy próximo a la alta montaña, con el puerto de Sant Hilari, como dificultad mayor. Total, 127 kilómetros.

Día 12 de octubre.— 4ª y última etapa, entre La Celler y Figueres, con los puertos de Capsacosta y Santigosa, que contribuirán a dar más relieve a la Volta a l'Empordà, así como mayor mérito a su vencedor.

Fútbol

Importante victoria del Figueres, en la Ciudad Condal

Por el tanteo de 3-2, se impuso al Barcelona

ARBITRO

Cuidó del arbitraje el Sr. Fraga, del colegio tarraconense. Su labor merece las máximas censuras. Fue, en todo momento, partidista y contrario a los figuerenses. Amonestó con tarjeta a los siguientes jugadores: Ornad, Cortada, Pagés y Fernández.

ALINEACIONES

BARCELONA: Martín; Ruiz, Gratacós, Romera; Albadalejo, Moratalla; Pepín, Marcelino, (Flores), Arcadio, Carlos y Carrasco.

FIGUERES: Calvo (3); Torrens (3), Cortada (3), Ornad (2); Bartolomé (4), Busquets (3); Vilarrodá (3), Duran (2), Fernández (3), Pagés (5) y Echegoyen (4). El único cambio del Figueres, fue Semis (2) por Ornad.

GOLES

Empezó marcando el cuadro blaugrana a los 20 ms., siendo Pepín el que hizo funcionar por primera vez el marcador: 1-0. A los 39 ms. pase de Pagés a Durán que logro la igualada: 1-1. De nuevo, se adelantaron los de casa al marcar el 2-1 Marcelino, en chut muy ajustado al palo desde fuera del área, cuando se llevaban 42 ms. de juego. Así finalizo el primer tiempo.

Trofeu 9 PAÍS al jugador de la U.S. Figueres más regular de la temporada

Pagés, 10 punts; Bartolomé, 9; Echegoyen i Busquets, 8; Torrens, Ornad i Vilarrodà, 6; Semis i Duran, 5; Calvo, Miret, Fernández, Salazar, Vilar, Martinez i Cortada, 3.

A los 65 ms. fallo defensivo de la zaga local, y Echegoyen muy oportuno logró el segundo empate: 2-2. Al m. 70, le fue anulado un precioso gol al Figueres obra de Pagés a cesión de Semis. A los 85 ms. Vilarrodá a pase de Pagés marcó el definitivo 2-3. Pero no todo acabó aquí, ya que faltando un minuto para finalizar el partido, Carrasco mandó fuera un penalty con que había sido castigado el once figuerense. Pero el susto fue tremendo...

COMENTARIO

El encuentro fue adelantado a la tarde del sábado y fue presenciado por muchos espectadores, que se mostraron en todo el choque muy correctos. Al final del mismo, reconocieron con toda deportividad el merecido triunfo del cuadro visitante, que hizo los méritos suficientes para adjudicarse los dos puntos en litigio. Por cierto, los primeros positivos del Figueres en este recién iniciado campeonato. Que esperemos se vayan incrementando en futuras salidas. Pues, se demostró, una vez más, que el equipo posee un buen potencial y que, a poco que la suerte acompañe, se pueden lograr cosas muy positivas.

LOS DOS EQUIPOS

Para nadie es un secreto que el Barcelona cuenta con un buen plantel de jóvenes jugadores. La mayoría son escogidos sobre una pléyade de muchachos que en categoría infantil y más tarde juvenil, lograron destacar. Por lo tanto, todos poseen en general una apreciable técnica y más que aceptable preparación física. Pero en algunos momentos acusan cierta bisoñez y falta de experiencia. Es uno de aquellos equipos capaces de todo. De lo bueno y de lo malo. Aunque, nos parece que a medida que avance el campeonato iran a más.

El Figueres actual, al menos en estos primeros partidos, ha demostrado que posee un poder ofensivo muy superior. Se marcan goles con bastante facilidad y lo que también es muy importante, saben sobreponerse a la adversidad.

Ante los barcelonistas, lograron por dos veces remontar un adverso marcador y conseguir una merecida victoria. Todos arrimaron el hombro para salir imbatidos, pero haremos justicia destacando el buen hacer de Pagés, Echegoyen y Bartolomé.

Copa del Rey

El Figueres "desmanteló" al Arenas

No quisiéramos pecar de soberbia, pero nos parece que el once figuerense tiene las máximas posibilidades de seguir adelante en la Copa del Rey de fútbol. Pues, muy mal deberían rodar las cosas, para que el Arenas en su campo, lograra borrar esta importante diferencia de cinco goles que el Figueres llevará a su favor. Como recordarán, el tanteo fue de 7-2.

El conjunto figuerense logró ante los vascos cuajar un partido muy aceptable y demostrar una eficacia goleadora realmente envidiable. Fueron "solo" siete goles, pero pudieron ser más. Y, todo ello, acompañado de una pésima labor arbitral que fue anticasera cien por cien.

El público acudió en buen número y salió más que satisfecho. Tuvo motivos más que sobrados. Todavía nos viene a la retina, aquellos inolvidables primeros quince minutos de la segunda parte, en los cuales el Figueres, con sólo diez jugadores sobre le terreno de juego, marcó tres tantos y "bailó" a sus rivales. Fue, desde luego, un cuarto de hora trepidante y de gran calidad futbolística. Un espectáculo, en suma, de los que hacen afición.

Joaquín Ballestero

Resultados y clasificaciones

TERCERA DIVISION GRUPO III

Vic, 3; Montcada, 0.
 Malgrat, 2; Andorra, 0.
 S. Mahonés, 1; Reus, 0.
 Gavà, 2; Horta, 1.
 Badalona, 2; Masnou, 1.
 Europa, 3; L'Hospitalet, 2.
 Gimnàstic, 3; La Cava, 1.
 Oliana, 2; At. Monzón, 1.
 Endesa, 5; Júpiter, 0.
 Barcelona, 2; Figueres, 3.

Clasificación: Endesa, 6 puntos;
 Gimnàstic, 6; Malgrat, 5; Europa, 5;
 Gavà, 4; S. Mohanes, 4; Figueres, 4;
 Badalona, 4; La Cava, 3; Oliana, 3;
 Horta, 2; Vic, 2; Barcelona, 2;
 Reus, 2; Andorra, 2; Júpiter, 2;
 L'Hospitalet, 1; Masnou, 1; At.
 Monzón, 1; Montcada, 1.

REGIONAL PREFERENTE

Artiguense, 1; Can Oriach, 0.

Sants, 3; Puigreig, 0.
 Olot, 2; Sant Celoni, 0.
 Vilafranca, 1; Palamós, 0.
 Torelló, 0; Olesa, 0.
 Manresa, 3; Granollers, 2.
 Igualada, 3; Valls, 0.
 Amposta, 4; Bufalà, 0.
 Barceloneta, 2; Cornellà, 1.
 Santboià, 3; Tortosa, 1.

Clasificación: Artiguense, 6 puntos;
 Olot, 5; Amposta, 4; Sants, 4;
 Santboià, 4; Igualada, 4; Vilafranca,
 4; Manresa, 4; Barceloneta, 4;
 Valls, 4; Olesa, 3; Torelló, 3; Grano-
 llers, 2; Palamós, 2; Cornellà, 2; Sant
 Celoni, 2; Can Oriach, 2; Puigreig, 1;
 Bufalà, 0; Tortosa, 0.

PRIMERA REGIONAL GRUPO I

Blanes, 1; Cerdanyola, 2.
 San Antonio Llefià, 4; Premià, 3.
 Calella, 1; Arbúcies, 2.
 Guixols, 0; Llinàs, 0.
 Palafrugell, 1; Bisbalense, 1.
 Cardedeu, 2; Banyoles, 0.
 Sant Hilari, 1; Roses, 1.
 Besonense, 2; Palafolls, 2.

Mataró, 5; San Roque, 0.
 Gramanet, 0; Lloret, 0.

Clasificación: Mataró, 5 puntos;
 Lloret, 5; Llefià, 5; Gramanet, 5;
 Llinàs, 5; Guixols, 4; Cerdanyola, 4;
 Bisbalense, 3; Rosas, 3; Palafrugell,
 3; Arbúcies, 3; Sant Hilari, 3;
 Besonense, 3; Premià, 2; Banyoles, 2;
 Cardedeu, 2; Palafolls, 2; Calella, 1;
 Blanes, 0; San Roque, 0.

SEGUNDA REGIONAL GRUPO I

Canet, 2; Farnés, 0.
 Vidreres, 3; Salt, 1.
 Borrassà, 3; Peralada, 1.
 Cassà, 1; La Cellera, 0.
 Torroella, 1; Llançà, 1.
 Amer, 1; Castellfollit, 3.
 Anglés, 2; Montagut, 1.
 Pontense, 3; Figueres, 1.
 L'Escala, 1; Sils, 0.
 Hostalrich, 3; Los Amigos, 1.

Clasificación: L'Escala, 6 puntos;
 Castellfollit, Llançà, Pontense, 5;
 Canet, Farnés, Los Amigos, Torroella,
 La Cellera, 3; Anglés, Cassà, Perala-
 da, Salt, Sils, 2; Amer, 1; Figueres y
 Montagut, 0.

URBANIZACION MONTSERRAT

a 2 km. de Figueras

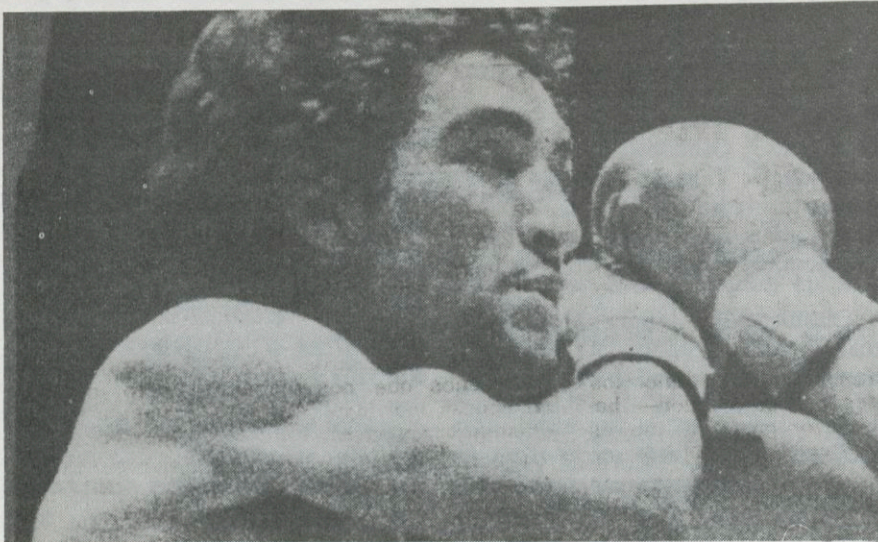
venta de PARCELAS con
 agua, luz, teléfono, listo para conectar.

INFORMESE en:

fincas
 Montserrat

avda. José Antonio, 37 - Tels. 50 58 08 - 50 58 12 - FIGUERAS

Boxeo Manuel Massó, nuevo campeón de Europa de los plumas

En el concierto boxístico europeo, manda un nuevo rey en los plumas. Como todos sabrán, nos estamos refiriendo al púgil Manuel Massó. Este joven boxeador desde hace unos pocos días está sentado en el trono y, creemos que, si se lo propone, por mucho tiempo.

Massó junto con su familia vinieron a establecerse en estos lares, y el pequeño Manolo, siguiendo los pasos de su hermano Honorio, debutó en este duro y sacrificado deporte defendiendo la camiseta del C.R. Figueres. Muy pronto se destacó sobre el resto de sus compañeros. Poseía una gran habilidad, perfecta esgrima y más que apreciable pegada. Los triunfos se iban encadenando y se convirtió en el idolo figuerense.

Llegó un día en que, sin enemigos dentro del campo amateur, se decidió dar el salto a la categoría profesional. Pronto se erigió en la máxima estrella del boxeo catalán. Pasó a residir en Barcelona y fue encumbrado rápidamente. Su historial deportivo se iba enriqueciendo con notables victorias sobre afamados púgiles y la Federación Española de Boxeo lo nombró aspirante oficial del Campeonato de España.

Pero un mal día, fue desposeído de su condición de "challenger" por no tomarse las cosas demasiado en serio. Esto supuso un duro frenazo en su ascendente carrera pugilística. Como también lo fuera en su día, lo ocurrido con el púgil italiano Elio Cotena. Este último, era campeón europeo y tenía fijada con Massó una defensa voluntaria de su título, pero fue dando largas al asunto y todo quedó en nada.

Ahora sí, un vez cumplido el servicio militar y al parecer tomándose en serio el boxeo, logró conquistar este preciado título. O sea, que aquel muchacho que vimos debutar en Figueres y al que todos tan buen porvenir augurábamos, ya es campeón europeo del peso pluma.

¡Por muchos años, Manolo...!

Balletero

LA QUINIELA DE *gpa*s

Joyeria Relojeria SUIZA

Especialidad en Brillantes y Esmeraldas
Talleres de artesanía propios

Agencia Oficial: CARTIER - OMEGA - LONGINES
y CRISTIAN DIOR de PARIS

VILAFANT, 25 - Tel. 50 11 01 - FIGUERAS

Quiniela Ganadora

1 ESPAÑOL-REAL MADRID	1	X	X
2 SEVILLA-BURGOS	X	X	2
3 SALAMANCA-GIJON	1	X	X
4 HERCULES-RAYO VALLECANO ..	1	X	2
5 SANTANDER-VALENCIA	1	X	2
6 CADIZ-REAL SOCIEDAD	X	X	2
7 AT. MADRID-BETIS	1	X	2
8 AT. BILBAO-BARCELONA	1	X	2
9 JAEN-CELTA	1	X	2
10 OSASUNA VALLADOLID	X	X	2
11 SABADELL-ZARAGOZA	X	X	2
12 CORUNA-ALAVES	1	X	2
13 GRANADA-MÁLAGA	X	X	2
14 AT. BALEARES-MALLORCA ...	X	X	2

PRONOSTICO

1 REAL MADRID-AT. BILBAO	X	X	2
2 BURGOS-ESPAÑOL	1	X	2
3 GIJON-SEVILLA	X	X	2
4 ELCHE-SALAMANCA	X	X	2
5 RAYO VALLECANO-LAS PALMAS	1	X	2
6 VALENCIA-HERCULES	X	X	2
7 REAL SOCIEDAD-SANTANDER ..	X	X	2
8 BETIS-CADIZ	X	X	2
9 BARCELONA-AT. MADRID	X	X	2
10 TARRASA-OSASUNA	X	X	2
11 CORDOBA-CASTELLON	X	X	2
12 ALAVES-OVIEDO	1	X	2
13 MÁLAGA-CORUÑA	X	X	2
14 TENERIFE-GRANADA	X	X	2

Política y esport (III)

Una esperança anomenada Generalitat

En el nostres últims escrits, havíem remarcat que, quan la política utilitza l'esport per als seus fins, la cosa resulta nefasta. Sobretot, als països on la propaganda estatal és orquestrada. No hi ha altra cosa més negativa que fer d'un esportista una senyera, com si aquest fos l'exemplar més representatiu d'una nació, o l'expressió més fidel d'una tecnologia, que en el cas d'un esportista de "malla" mundial, suposa que la tècnica del país que representa és la més avançada.

POLÍTICA ESPORTIVA I NO UN ESPORT PER A LA POLÍTICA

Tot això, no tan sols és nefast, sinó que, ahora, resulta inútil, ja que, com hem dir a casa nostra "una flor no fa estiu"; i, per altra part, el que importa l'esport com a educació física per al jovent.

Si la política vol "interferir-se" en l'esport, aquesta política ha de ser constructiva, és a dir, una política no per a aprofitar-se de l'esport, sinó una política a desenvolupar-lo pel bé de la comunitat. Dit d'un mot: una política esportiva i no un esport per a la política.

L'esport ha de ser per a l'estat un problema important, com ho és l'educació intel·lectual, perquè la salut del poble també importa. Així, podríem afegir que l'esport és com una medicina preventiva que pot afectar, fins i tot, el Ministeri de Sanitat.

I en dir això, no inventem res de nou, perquè és cosa reconeguda per tothom. Mes aquí, a Catalunya, on fa molts anys es va iniciar la pràctica esportiva, ens donem que gairebé tota la resta de l'Estat espanyol. I no solament ens vàrem iniciar primer, sinó que, a nivell d'estat —durant el govern de la Generalitat—, es donaren passos endavant de cara a una política esportiva. Una política esportiva del poble i per al poble, sense cercar els polítics altra cosa que el perfeccionament físic i la salut del jovent de l'època. I, ahora —cal dir-ho—, tot impregnant l'esport d'una ètica que, en els moments actuals i per raó d'una materialització de la vida, s'ha "evaporat".

La vida esportiva de llavors es va desenrotllar sobretot en els clubs; clubs que admetien tothom sense discriminacions de cap mena i on només hom tenia una consideració la pràctica de l'esport. Clubs netament "amateurs", on l'atletisme o la marxa per muntanya tenien una gran quantitat d'adeptes i on la germandat era la seva més important característica. Sí, eren altres temps. Uns temps on tot era bona voluntat i on poquíssims no pensaven trobar en la pràctica esportiva cap altra remuneració que la satisfacció de "fer esport", de practicar, encara que el resultat aconseguits no fossin gaire espectaculars. La cosa important era ser esportista i comporta-se com a tal.

I així també ho entenien els qui duïen el timó de la política, tot fent pas a tots aquells que no solament havien destacat en la seva pràctica, sinó que també tenien qualitats per a iniciar els altres, sense que això suposés un benefici. Cal tenir devoció per les coses. I de devoció esportiva, indubtablement, n'hi havia molts que en tenien.

A GENERALITAT: UNA ESPERANÇA

La Generalitat de Catalunya així ho comprenia; i així ho va portar a la pràctica, tot creant el Comissariat d'Educació Física, que era integrat per metges, esportistes destacats i tècnics. Més tard, allò donà pas al Consell d'Esports que depenia de la Conselleria de Cultura de la Generalitat. Aquest Consell era format per esportistes i presidents de Federacions, elegits democràticament, i la seva preocupació principal era la pràctica esportiva totalment "amateur".

El pas important era fet. Només calia esperar els resultats que, malauradament, els esdeveniments polítics de l'època varen impedir constatar. Desitgem que la tan esperada Generalitat, novament implantada, torni l'esport pel bon camí que havia emprés anys enrera.

Albert Gurt

Toros

En la última corrida, triunfó Pepe Cámara

Tarde fresquita y aceptable entrada, si tenemos en cuenta que la temporada estival toca a su fin. Se lidiaron toros salmantinos de Francisco Galache de Hernandinos. Regulares tan solo y diferentes de presencia y bravura.

ENRIQUE PATON: su primer toro era pequeño y lo toreó con buenas maneras logrando algunos pases muy aceptables. Se perfiló y dejó una estocada siendo premiado con una oreja. Saludó desde el tercio.

El segundo de su lote era grandote y fue bastante picado. El torero figuerense estuvo bien y lo toreó con valentía. Clavó una entera y descabelló. Dió la vuelta al redondel.

JOSE SALAZAR: en su primera actuación estuvo tan sólo regular con la capa. Brindó al Sr. Gelart (hijo) y su faena fue variada, pero sin llegar a la altura de anteriores veces. Mató de dos pinchazos y media. Palmas.

Mejoró en el quinto de la tarde siendo muy aplaudido con el capote dando vistosos pases. Apenas dejó de picar la res y un solo par de banderillas. Con la muleta fue aplaudido y, tras valientes pases, arrojó los trastos al suelo y se tumbó frente al toro. Pero falló en lo que más seguro ha estado siempre, ya que necesitó de una fea estocada, dos pinchazos y otra estocada. Pero debido a su buena labor, le concedieron dos orejas. Vuelta y aplausos.

PEPE CAMARA: toreó muy ceñido de capa y clavó dos pares de banderillas al primero. Como es habitual en el venezolano, su labor muleteril se caracteriza por la valentía. Mató de dos pinchazos y una entera. Oreja y vuelta.

Al último de la tarde y de la temporada, le realizó una excelente y variada faena siendo constantemente aplaudido, al igual que lo había sido en banderillas. Agarró una soberbia estocada hasta el pelo que tumbó al bicho. Con intenso flamear de pañuelos, le premiaron con las orejas y el rabo, cerrando con broche de oro, esta feliz temporada en el coso figuerense.

Currillo

Farmàcies

Dia 21, dimecres
Ferran - Pujada del Castell, 6
Dia 22, dijous
Deulofeu - Monturiol, 19
Dia 23, divendres
Vidal - Sant Pau, 36
Dia 24, dissabte
Bonmatí - Rambla, 10
Deulofeu - Monturiol, 19
(Només tarda de 4 a 8)
Dia 25, diumenge
Deulofeu - Monturiol, 19
Dia 26, dilluns
Soler - Carrer Nou, 22
Dia 27, dimarts
Dr. Martín - Rambla, 11

Exposicions

Obanos - Olis de Domingo Batallé i Coldecarrera.
Art-3 - Olis i pastells de Ferran Garrido Pallardó.
Rhodas - Exposició col·lectiva permanent: Perpiñá, Zamora Muñoz, Amat, Granados Llimona, R. Pujol, Blanch, etc.
Vallès - Exposició 5 tendències: José Canes, S. M. Féliz, François Garnier, Joan Ponç i Evarist Vallès.
Victòria - Col·lectiva. Horari d'estiu de 18 a 20 hores.

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Clínica Santa Creu 50 36 50
Creu Roja 50 17 99
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

En L'ESCALA; LA JONQUERA, LLANÇA, PORT DE LA SELVA y ROSES. Se precisa agentes para grupo inversiones-financiaciones. FINORD. Apartado 150. FIGUERES

Espectacles

Cinema Patronat

Diumenge, dia 25, a dos quarts de cinc de la tarda: "Benji" i "Capri".
Sala Edison

Dimecres, dia 21, nit, i dijous, dia 22, tarda: "No es nada, mamá; es sólo un juego" i "Misión bajo los árboles".

Dijous, dia 22, nit; dissabte, dia 24, nit; i diumenge, dia 25, tarda i nit: "Jack el loco" i "La gran juerga".

Cinema Juncària

Dijous, dia 22, nit; divendres, dia 23, nit; dissabte, dia 24, nit; i diumenge, dia 25, tarda i nit: "La batalla de Midway" i "La razón del mes loco".

Cinema "Las Vegas"

Dijous, dia 22, tarda i nit: "Besos para ella... puñetazos para todos" i "El continente perdido" ("La Atlántida").

Dissabte, dia 24, nit, i diumenge, dia 25, tarda i nit: "Violación a una apache" i "Cleopatra Jones y el Casino de Oro".

Cinema El Jardí

Diumenge, dia 25, tarda i nit: "La batalla de Midway" i "La razón del mes loco".

Charly-Boite

Discoteca: Obert divendres, a les 7 del vespre; dissabte, a les 7, i diumenges i festius, de les 6 fins a la matinada.

Metge de guàrdia

Dr. Antonio Martínez Espinar
C/ Vilafant, 55 - 2.º

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Museus

Museo Dalí - Obert: matí, d'11 a 14 hores; tarda, de 16.30 a 20.30. Vigília de festa: matí d'11 a 13 hores i tarda de 16.30 a 21.30. Festius: matí, d'11 a 14 hores; tarda de 16.30 a 21.30. Divendres, obert fins a les 22 hores.
Museu de l'Empordà - Hores de visita. Dies feiners: matí d'11 a 13; tarda, de 4.30 a 8. Festius: matí d'11 a 2 i tarda de 4.30 a 8.

Anuncis Breves

EN FIGUERES, por retirarse del negocio se traspasa comercio en marcha. Muy céntrico. *Fincas Gilbert C./ Caamaño, 3. Tel. 50 14 62*

EN ROSES, arriendo pensión propia para llevarla una familia. Clientela asegurada. Informes tel. 25 65 34.

EN FIGUERES, cerca Plaza del Grano, solar en venta de 180 m² Tel. 50 45 75. *Fincas Llistosilla.*

EN FIGUERES, vendemos solar edificable en calle San Antonio, 20 m. de fachada. Extensión total 440 m². Tel. 50 45 75. *Fincas Llistosella.*

SE NECESITA asistenta por horas. Razón tel. 50 04 12 (Exten. 85) Llamar de 16 a 20 horas.

VENDO 600-E, impecable, particular a particular. Tel. 50 39 77, a partir de 9 noche.

VENDEMOS EN FIGUERAS espléndido ático, 147 m², más terraza, calefacción y ascensor. Buen precio. *Fincas Gilbert C./ Caamaño, 3. Figueras. Tel. 50 14 62.*

EN VENTA inmejorable terreno situado en cala Motjoy Rosas, 11000 m² Razón: Tel 50 10 76, laborables.

OCASIÓN en Rosas, Urbanización Mas Matas. Piso 4 dormitorios Almacén anexo. *Fincas Gilbert C./ Caamaño, 3. Tel. 50 14 62. Figueres.*

DUPLEX LUJOSO, en Figueres con dos plazas parking. *Fincas Gilbert C./ Caamaño, 3. Tel. 50 14 62. Figueres.*

ya será menos.

Potser que afuixis...

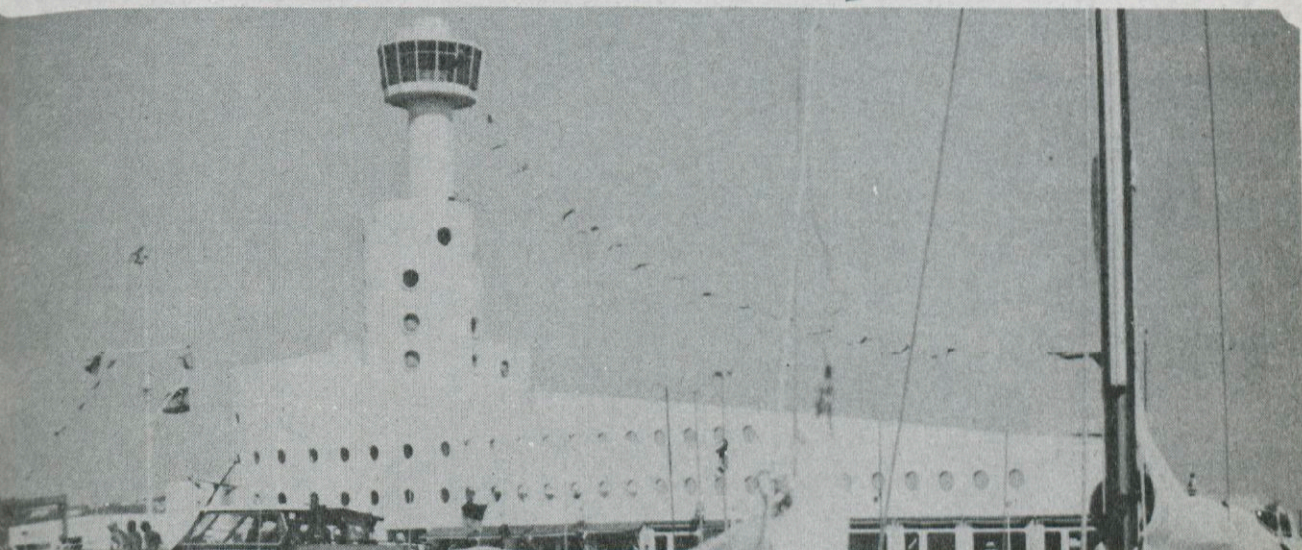
it can't ALL be true!

exageras...

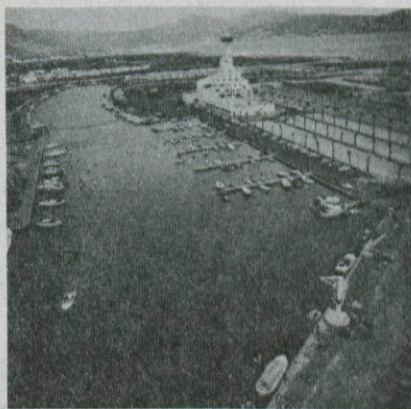
C'EST UNE BLAGUE!...

No es extraño que las gentes más diversas muestren una espontánea incredulidad ante todo lo que ofrece Ampuriabrava. No lo han visto en ninguna otra zona residencial. La única respuesta es: Véanlo.

Véanlo todo

EDIFICIO «NAUTICO», con
Puerto deportivo.
Amarres a plazo fijo.
Amarres transeúntes.
Piscina climatizada.
Gimnasio, Sauna.
Mirador panorámico.
Restaurante y Snack-bar.
Bar y Cafetería.
Parking vehículos.

además:

Aeródromo con talleres y hangares.
Canales navegables.
Embarcaderos colectivos e individuales.
Campo de tiro.
Playa de 2 Km. por 200 m. de ancho.
Pistas de Tenis.
Centros comerciales.
Hoteles, Restaurantes, Cafeterías,
Snack-Bars y Boites-Discootecas.

AMPURIABRAVA

LA MAS IMPORTANTE MARINA RESIDENCIAL DEL MEDITERRANEO

BARCELONA

GERONA

FIGUERAS

AMPURIABRAVA

Castelló de Ampurias/En la Bahía de Rosas (Gerona)

9PAIS ENQUADERNAT

Setmana rera setmana,
el periòdic independent
de l'Empordà
reflecteix la
vida de
cada
poble,
tot explicant
fidelment llurs
problemes,
opinant amb
llibertat
sobre els
esdeveniments...

... tot plegat,
està fent
història!

Guardeu
també
la història
de la nostra
comarca!

**Un document
per la nostra
història!**

Desitjo rebre per correu contra-reembossament la comanda següent:

- Volum I (del 1 al 10)
 Volum II (del 11 al 23)

El preu de cada volum és de 300 pessetes, més les despeses del correu.

Nom

Adreça

Localitat

Tel.

